პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

სკპ(ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

შაბათი
30 მარტი
1940 წ.
№ 74 (5775)
ფასი 10 კაპ.

საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის უმაღლესი საბჭოს მინა რა სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარისა და საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრის ამხ. ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვის მოხსენება მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ, ადგენს:

მოწონებულ იქნას მთავრობის საგარეო პოლიტიკა.

სსრ კავშირის 1-ლი მოწვევის უმაღლესი საბჭოს მეექვსე სესია

მოხსენება მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ

სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარის და საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრის ამხანაგ **ვ. მ. მოლოტოვისა** სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სხდომაზე 1940 წლის 29 მარტს

ამხანაგო დეპუტატებო!

უმაღლესი საბჭოს უკანასკნელი სესიის დროიდან ხუთმა თვემ განვლო. ამ მოკლე პერიოდის განმავლობაში მოხდა ისეთი ამბები, რომლებსაც პირველხარისხოვანი მნიშვნელობა აქვთ საერთაშორისო ურთიერთობათა განვითარებაში. ამასთან დაკავშირებით, საჭიროა უმაღლესი საბჭოს ახლანდელ სესიაზე განვიხილოთ საკითხები, რომლებიც ჩვენს საგარეო პოლიტიკას ეხება.

საერთაშორისო ცხოვრებაში უკანასკნელად მომხდარი ამბები საჭიროა განხილულ იქნას, უწინარეს ყოვლისა, ომთან დაკავშირებით, რომელიც დაიწყო ცენტრალურ ევროპაში გასული წლის შემოდგომაზე. ინგლის-საფრანგეთის ბლოკსა და გერმანიას შორის წარმოებულ ომში დღემდე დიდი ბრძოლები არ მომხდარა, და საქმე იფარგლებოდა ცალკეული შეტაკებებით, უმთავრესად ზღვაში, აგრეთვე ჰაერში. მაგრამ ცნობილია, რომ გერმანიის მისწრაფება მშვიდობიანობისაკენ, რაც ჯერ კიდევ გასული წლის დამლევს გამოითქვა, უარყოფილ იქნა ინგლისისა და საფრანგეთის მთავრობათა მიერ, რის გამოც ომის გაჩაღებისათვის მზადება ორივე მხრივ კიდევ უფრო გაძლიერდა.

გერმანია, რომელმაც უკანასკნელ პერიოდში გააერთიანა 80 მილიონამდე გერმანელი, რომელმაც თავისი ბატონობის ქვეშ მოაქცია ზოგიერთი მეზობელი სახელმწიფო და სამხედრო მხრივ ბევრად გაძლიერდა, როგორც ეტყობა, ევროპის მთავარი იმპერიალისტური სახელმწიფოების—ინგლისისა და საფრანგეთის საშიში კონკურენტი გახდა. ამიტომ, პოლონეთის წინაშე თავიანთ ვალდებულებათა შესრულების საბაბით, მათ ომი გამოუცხადეს გერმანიას. ახლა განსაკუთრებით ნათლად სჩანს, თუ როგორ დაშორებულია ამ სახელმწიფოთა მთავრობების ნამდვილი მიზნები დაშლილი პოლონეთის ან ჩეხოსლოვაკიის დაცვის ინტერესებს. ეს უკვე იქიდან სჩანს, რომ ინგლისისა და საფრანგეთის მთავრობებმა ამ ომში თავის მიზნად გამოაცხადეს გერმანიის განადგურება და დანაწილება, თუმცა ამ მიზანს ხალხის მასების წინაშე ჯერ კიდევ ნიღბავენ „დემოკრატიული“ ქვეყნებისა და პატარა ხალხთა „უფლებების“ დაცვის ლოზუნგებით.

რამდენადაც საბჭოთა კავშირს არ სურდა გამხდარიყო ინგლისისა და საფრანგეთის ხელშემწყობად გერმანიის წინააღმდეგ ამ იმპერიალისტური პოლიტიკის გატარებაში, საბჭოთა კავშირის მიმართ მათი პოზიციები კიდევ უფრო მტრული გახდა, რაც ნათლად მოწმობს, თუ რამდენად ღრმად სოციალისტური სახელმწიფოს წინააღმდეგ იმპერიალისტების მტრული პოლიტიკის კლასობრივი ფესვები. ხოლო ინგლის-საფრანგეთის იმპერიალისტები მზად იყვნენ ფინეთში დაწყებული ომი გაეხადათ დასაყრდენ პუნქტად სსრ კავშირის წინააღმდეგ ომისათვის, და ამ მიზნით გამოეყენებინათ არა მარტო თვით ფინეთი, არამედ სკანდინავიის ქვეყნებიც—შვეცია და ნორვეგია.

ევროპაში გაჩაღებული ომისადმი საბჭოთა კავშირის დამოკიდებულება ცნობილია. სსრ კავშირის საგარეო პოლიტიკა, მშვიდობისმოყვარულობით გამსჭვალული, აქაც სრული გარკვეულობით იქნა დემონსტრირებული. საბჭოთა კავშირმა მაშინვე განაცხადა, რომ იგი ნეიტრალიტეტის პოზიციაზე დგას, და განუხრელად ატარებდა ამ პოლიტიკას მთელი გასული პერიოდის მანძილზე.

საბჭოთა კავშირისა და გერმანიის ურთიერთობის მკვეთრად გაუმჯობესებამ თავისი გამოხატულება ჰპოვა თავდაუსხმელობის ხელშეკრულებაში, რომელიც ხელმოწერილ იქნა გასული წლის აგვისტოში. საბჭოთა კავშირ-გერმანიის ეს ახალი, კარგი ურთიერთობა გამოცდილებით იქნა შემოწმებული ყოფილ პოლონეთში მომხდარ ამბებთან დაკავშირებით და ამ ურთიერთობამ საკმაოდ ცხადჰყო თავისი სიმტკიცე. ეკონომიური ურთიერთობის განვითარებამ, რაც გათვალისწინებული იყო ჯერ კიდევ მაშინ, გასული წლის შემოდგომაზე, თავისი კონკრეტული გამოხატულება ჰპოვა ჯერ აგვისტოს (1939 წ.), შემდეგ კი თებერვლის (1940 წ.) სავაჭრო შეთანხმებებში. გერმანიასა და სსრ კავშირს შორის საქონელბრუნვამ იწყო გადიდება ურთიერთ სამეურნეო სარგებლობის საფუძველზე, და არსებობს მისი შემდგომი განვითარების საფუძვლები.

ჩვენი ურთიერთობა ინგლისთან და საფრანგეთთან რამდენიმე სხვანაირად ჩამოყალიბდა. რამდენადაც საბჭოთა კავშირმა არ მოისურვა გამხდარიყო ინგლის-საფრანგეთის იმპერიალისტების იარაღი მათს ბრძოლაში მსოფლიო ჰეგემონიისათვის გერმანიის წინააღმდეგ, ჩვენ ყოველ ნაბიჯზე ვხედავდით ჩვენი ქვეყნის მიმართ მათს ღრმად მტრულ პოლიტიკას. განსაკუთრებით შორს წავიდა საქმე ფინეთის საკითხში, რაზედაც შემდეგ შევჩერდები. მაგრამ სსრ კავშირის მიმართ საფრანგეთისა და ინგლისის მტრული პოლიტიკის სხვა ფაქტებიც ამ უკანასკნელ თვეებში ცოტა როდი იყო.

საკმარისია აღინიშნოს, რომ საფრანგეთის ხელისუფალთ სხვა უკეთესი ვერა გამონახეს რა, გარდა იმისა, რომ ორი თვის წინათ მოეწყოთ პოლიციის თავდასხმა ჩვენს სავაჭრო წარმომადგენლობაზე პარიზში. სავაჭრო წარმომადგენლობაში მოხდენილმა ჩხრეკამ, მიუხედავად ყოველნაირი შარის მოდებისა, არავითარი შედეგი არ მოიტანა. მან მხოლოდ თავლაფი დაასხა ამ სავიზიტო საქმის ინიციატორებს და ცხადჰყო, რომ ჩვენი ქვეყნისადმი ამ მტრული აქტისათვის არავითარი რეალური საბაბი არ მოიპოვებოდა. როგორც საფრანგეთში მყოფი ჩვენი სრულუფლებიანი წარმომადგენლის ამხ. სურიცის გამოწვევასთან დაკავშირებული საქმის ვითარებიდან სჩანს, საფრანგეთის მთავრობა ხელოვნურ საბაბს ეძებს, რათა ხაზგასმით აღნიშნოს თავისი მტრობა საბჭოთა კავშირისადმი. რათა ცხადი გამხდარიყო, რომ საბჭოთა კავშირი საფრანგეთზე უფრო მეტად არ არის დაინტერესებული ორივე ქვეყნის ურთიერთობით, ჩვენ ამხ. სურიცს გამოვიწვიეთ სრულუფლებიანი წარმომადგენლის პოსტიდან, რომელიც მას საფრანგეთში ეკავა.

ან აიღეთ სსრ კავშირისადმი მტრული აქტების ისეთი მაგალითები, როგორიცაა ინგლისის სამხედრო გემების მიერ შორეულ აღმოსავლეთში ჩვენი ორი გემის შეპყრობა, რომლებიც ამერიკაში და ჩინეთში ჩვენს მიერ შესყიდული საქონლითურთ ვლადივოსტოკს მიდიოდნენ. თუ ამას დავუმატებთ ისეთ ფაქტებს, რომ ინგლისში უარი სთქვეს სამრეწველო მოწყობილობის ჩვენი ძველი დაკვეთების შესრულებაზე, რომ საფრანგეთში ყადაღა დადეს სავაჭრო წარმომადგენლობის ფულადს თანხებს და მრავალი სხვა, მაშინ ინგლისისა და საფრანგეთის ხელისუფალთა მოქმედების მტრული ხასიათი საბჭოთა კავშირისადმი უფრო აშკარა გახდება.

იყო ცდები ჩვენი საგარეო ვაჭრობისადმი ეს მტრული აქტები იმით გაემართლებინათ, რომ გერმანიასთან ვაჭრობით ჩვენ დახმარებას ვუწევთ უკანასკნელს ინგლისისა და საფრანგეთის წინააღმდეგ ომში. ძნელი არ არის დავრწმუნდეთ, რომ ეს არგუმენტები გაზვრეტილ ფარად არა ღირს. ამისათვის საჭიროა შევადაროთ სსრ კავშირი თუნდაც რუმინეთს.

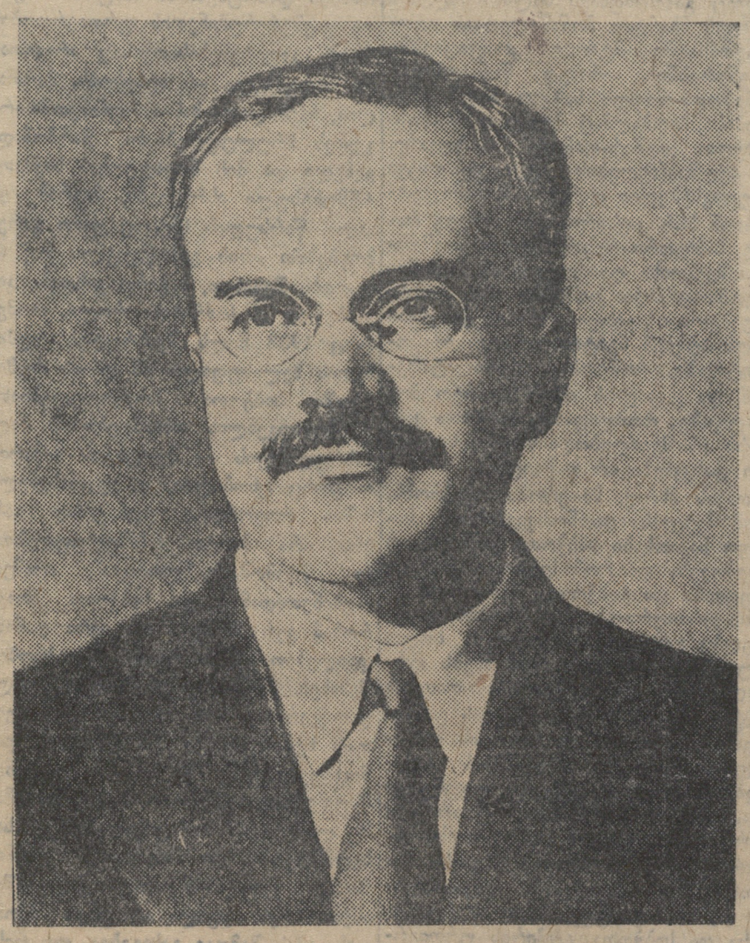

ცნობილია, რომ რუმინეთის მთელი საგარეო საქონელბრუნვის ნახევარს გერმანიასთან ვაჭრობა შეადგენს, თანაც რუმინეთის ნაციონალური პროდუქციის ის წილი, რომელიც გერმანიაში გააქვთ, მაგალითად, ისეთი ძირითადი საქონლისა, როგორიც არის ნავთპროდუქტები და მარცვლეული, ბევრად აღემატება სსრ კავშირის ნაციონალური პროდუქციის იმ წილს, რომელიც ჩვენ გავაქვს გერმანიაში. მიუხედავად ამისა, ინგლისიასა და საფრანგეთის მთავრობანი რუმინეთის მიმართ მტრულ აქტებს არ მიმართავენ და შესაძლებლად არ მიაჩნიათ მოსთხოვონ რუმინეთს გერმანიასთან ვაჭრობის შეწყვეტა. სულ სხვაგვარია დამოკიდებულება საბჭოთა კავშირისადმი. მაშასადამე, საბჭოთა კავშირისადმი ინგლისისა და საფრანგეთის მხრივ მტრული აქტები აიხსნება არა გერმანიასთან სსრ კავშირის ვაჭრობით, არამედ იმით, რომ ინგლის - საფრანგეთის მმართველ წრეებს იმედი გაუცრუვდათ, რომ გერმანიის საწინააღმდეგო ომში ჩვენს ქვეყანას გამოიყენებდნენ, და ისინი, ამის გამო, საბჭოთა კავშირის მიმართ შურისძიების პოლიტიკას ახორციელებენ.

საჭიროა დავძინოთ, რომ ინგლისისა და საფრანგეთის მხრივ ყველა ეს მტრული მოქმედება ხორციელდებოდა მიუხედავად იმისა, **რომ საბჭოთა კავშირს აქამდე არავითარი მტრული მოქმედება არ ჩაუდენია ამ ქვეყნების მიმართ.** „ინდოეთში“, „აღმოსავლეთში“ და სხვ. წითელი არმიის რაღაც ლაშქრობათა ფანტასტიური გეგმები კი, რომელთაც საბჭოთა კავშირს მიაწერენ, ისეთი ცხადი უგუნურობაა, რომ მსგავს უაზრო როშვას მხოლოდ ის ადამიანები დაუჯერებენ, რომლებსაც ჭკუა მთლად დაჰკარგეს **(სიცილი)**. საქმე, რასაკვირველია, ამაში როდია. საქმე, ცხადია, იმაშია, რომ ნეიტრალიტეტის პოლიტიკა, რომელსაც საბჭოთა კავშირი ახორციელებს, ინგლის - საფრანგეთის მმართველ წრეებს არ მოსწონთ. ამასთანავე ნერვები მათ, ეტყობა, მთლად რიგზე ვერა აქვთ **(სიცილი)**. მათ სურთ თავს მოგვახვიონ სხვა პოლიტიკა—გერმანიასთან მტრობისა და ომის პოლიტიკა, პოლიტიკა, რომელიც შესაძლებლობას მისცემდა მათ სსრ კავშირი იმპერიალისტური მიზნებისათვის გამოეყენებინათ. დროა შეიგნონ ამ ვაჟბატონებმა, რომ საბჭოთა კავშირი არ ყოფილა და არასოდეს არ იქნება სხვისი პოლიტიკის იარაღი, რომ სსრ კავშირი ყოველთვის ატარებდა და შემდეგშიც გაატარებს თავის საკუთარ პოლიტიკას და ანგარიშს არ გაუწევს იმას, მოსწონთ ეს სხვა ქვეყნების ვაჟბატონებს, თუ არ მოსწონთ. **(მჭუხარე, ხანგრძლივი ტაში).**

გადავიდეთ ფინეთის საკითხზე.

რა არის იმ ომის აზრი, რომელიც ფინეთში გაჩაღებული იყო ამ უკანასკნელი სამი თვისა და მეტი ხნის განმავლობაში? თქვენ იცით, რომ ამ ომების აზრი მდგომარეობდა საბჭოთა კავშირის ჩრდილოეთ-დასავლეთის საზღვრების უშიშროების უზრუნველყოფის და, უწინარეს ყოვლისა, ლენინგრადის უშიშროების უზრუნველსაყოფად. ფინეთის წარმომადგენლების მიერ დაკავებული არამეგობრული პოზიციის გამო, ამ მოლაპარაკებიდან არაფერი არ გამოვიდა. საკითხის გადაწყვეტა ომის ველზე იქნა გადატანილი. შეიძლება დარწმუნებით ითქვას: ფინეთის მიმართ გარეშე გავლენა რომ არ ყოფილიყო, ფინეთი რომ ზოგიერთ მესამე სახელმწიფოთ ნაკლებად წაექეზებინათ საბჭოთა კავშირის მიმართ მტრული პოლიტიკისათვის, საბჭოთა კავშირი და ფინეთი უკვე გასულ წლის შემოდგომაზე მშვიდობიანად შეუთანხმებიდნენ ერთმანეთს და საქმე უთმრად გათავდებოდა. მაგრამ, მიუხედავად იმისა, რომ საბჭოთა მთავრობამ თავისი სურვილები მინიმუმამდე დაიყვანა, საქმე დიპლომატიური გზით ვერ მოგვარდა.

ახლა, როცა სომარი მოქმედება ფინეთში დამთავრებულია და სსრ კავშირსა და ფინეთის რესპუბლიკას შორის ხელმოწერილია საზავო ხელშეკრულება, საჭიროა და შეიძლება ფინეთში წარმოებული ომის მნიშვნელობის შესახებ უდავო ფაქტების საფუძველზე ვიმსჯელოთ. ეს ფაქტები კი თავისთავად მეტყველებენ. ეს ფაქტები მოწმობენ, რომ ლენინგრადის მახლობლად, მთელი კარელიის ყელზე, 50-60 კილომეტრ სიღრმეზე, ფინეთის ხელისუფალთ ეგოთ მრავალი და ძლავრი რკინაბეტონისა და გრანიტ-მიწის სამხედრო სიმაგრენი არტილერიითა და ტყვიამფრქვევებითურთ. ამ სიმაგრეთა რაოდენობა მრავალ ასეულს შეადგენს. ეს სამხედრო სიმაგრენი, განსაკუთრებით რკინაბეტონის ნაგებობანი, რომლებმაც მნიშვნელოვან სამხედრო სიმძლავრეს მიაღწიეს, რომლებსაც ჰქონდათ სპეციალური ტანკსაწინააღმდეგო თხრილებითა და გრანიტის ბოძკინტებით გარემოცული მიწისქვეშა სავლელები და დაცული იყვნენ მრავალი ნაღმიანი ველის მოწყობილობით,—საერთოდ შეადგენდნენ ეგრეთწოდებულ „მანერჰაიმის ხაზს“, რაც აგებული იყო სათანადო უცხოელი სპეციალისტების ხელმძღვანელობით „მაჟინოს ხაზის“ და „ზიგფრიდის ხაზის“ მსგავსად. უნდა აღინიშნოს, რომ ეს სიმაგრენი დღემდე მიუვალად ითვლებოდნენ, ე. ი. ისეთ სიმაგრეებად, რომლებიც აქამდე ვერცერთ არმიას ვერ დაუმსხვრევია. უნდა აღინიშნოს აგრეთვე, რომ ფინეთის სამხედრო ხელისუფალნი წინასწარ - ცდილობდნენ ამ რაიონების თვითეული პატარა სოფელიც კი გადაექციათ იარაღით, რადიოანტენებით, საწვავი მასალის სვეტებით და სხვ. მომარაგებულ გამაგრებულ პუნქტად. სამხრეთ და აღმოსავლეთ ფინეთში ბევრ ადგილს უშუალოდ ჩვენი საზღვრისაკენ გაყვანილი იყო სტრატეგიული რკინიგზის ხაზები და გზატკეცილები, რომლებსაც არავითარი სამეურნეო მნიშვნელობა არა აქვთ.

მოკლედ რომ ითქვას, ფინეთში წარმოებულმა სამხარმა მოქმედებამ გვიჩვენა, რომ ფინეთი და, უწინარეს ყოვლისა, კარელიის ყელი უკვე 1939 წლისათვის გადაქცეული იყო მესამე სახელმწიფოთა მზა სამხედრო პლაცდარმად საბჭოთა კავშირზე თავდასხმისათვის, ლენინგრადზე თავდასხმისათვის.

უდავო ფაქტებმა გვიჩვენეს, რომ ფინეთის მტრული პოლიტიკა, რასაც ჩვენ წარსული წლის შემოდგომაზე წავაწყდით, შემთხვევითი როდი ყოფილა. საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ომის ყოველნაირად გაღვივებისათვის. ამას უნდა დავძინოთ, რომ საბჭოთა კავშირის მტრების გააფთრებულ ღმუილში მუდამ გამოირჩეოდა მწივანა ხმა ყველა ამ პროსოციტირებული „სოციალისტებისა“ II ინტერნაციონალიდან **(მხიარული გამოცოცხლება დარბაზში)**, ყველა ამ ეტლისა და ბლიუმებისა, სიტრინებისა და ჟუოებისა, ტრანმელებისა და ჰეგლუნდებისა — კაპიტალის ლაქიებისა, რომლებიც საბოლოოდ მიეყიდნენ ომის გამჩაღებლებს.

ინგლისის პრემიერმა ჩემბერლენმა, რომელიც 19 მარტს თემთა პალატაში გამოვიდა, არა მარტო გამოსთქვა თავისი ბოროტი მწუხარება იმის გამო, რომ ვერ მოახერხა ხელი შეეშალა ომის დამთავრებისათვის ფინეთში, რითაც მთელი მსოფლიოს წინაშე გამოამჟღავნა თავისი „მშვიდობისმოყვარული“ იმპერიალისტური სული **(სიცილი)**, არამედ რაღაც ანგარიშის მაგვარიც კი გააკეთა იმის შესახებ, თუ სახელდობრ როგორ და რითი ცდილობდნენ ინგლისის იმპერიალისტები ხელი შეეწყოთ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ომის გაჩაღებისათვის ფინეთში. ჩემბერლენმა გამოაქვეყნა იმ სამხედრო მასალების სია, რასაც ფინეთს დაჰპირდნენ და რაც გაუგზავნეს: დაპირებული იყო 152 თვითმფრინავი, გაგზავნა—101 თვითმფრინავი; დაპირებული იყო 223 ქვემეხი, გაიგზავნა 114; დაპირებული იყო 297 ათასი ყუმბარა, გაიგზავნა—185 ათასი; ტყვიების ზარბაზნები დაპირებული იყო—100, გაიგზავნა 100; დაპირებული იყო 20.700 საავიაციო ყუმბარა, გაიგზავნა 15.700; დაპირებული იყო 20.000 ტანკსაწინააღმდეგო ნაღმი, გაიგზავნა—10.000 და სხვ. ჩემბერლენი მოურიდებლად ლაპარაკობდა იმაზედაც, რომ „საექსპედიციო ნაწილების გასაგზავნად მზადება მაქსიმალური სისწრაფით სწარმოებდა და საექსპედიციო არმია 100 ათასი კაცის რაოდენობით მზად იყო გასაგზავნად მარტის დამდეგს—იმ ვადამდე, ორი თვით ადრე, რაც მანერჰაიმმა დანიშნა მათ ჩასასვლელად ფინეთში... ეს ჯარი უკანასკნელი როდი უნდა ყოფილიყო“.

აი რა სახისაა სინამდვილეში „მშვიდობისმოყვარე“ ინგლისელ იმპერიალისტი თავისივე საკუთარი აღიარებით.

რაც შეეხება საფრანგეთს, საფრანგეთის პრესის ცნობებით, იქიდან ფინეთში გაიგზავნა 179 თვითმფრინავი, 472 ქვემეხი, 795.000 ყუმბარა, 5.100 ტყვიამფრქვევი, 200.000 ხელყუმბარა და სხვ. 11 მარტს საფრანგეთის მაშინდელმა პრემიერმა დალადიემ დეპუტატთა პალატაში განაცხადა, რომ „საფრანგეთი სათავეში ჩაუდგა იმ ქვეყნებს, რომლებიც დასთანხმდნენ სამხედრო მასალების მიწოდებას ფინეთისათვის და, კერძოდ, საფრანგეთმა, ჰელსინკის თხოვნით, ეს-ეს არის გაგზავნა ფინეთში ულტრათანამედროვე ყუმბარმძებნები“. დალადიე აცხადებდა, რომ „26 თებერვლიდან საფრანგეთის ჯარის საექსპედიციო კორპუსი შეიარაღებული და მომზადებული“. მრავალი გემი მზად არის გაემგზავროს ლამანშისა და ატლანტიკის სანაპიროს ორი დიდი ნავსადგურიდან“. დალადიე აგრეთვე აცხადებდა, რომ მოკავშირეები „დაეხმარებიან ფინეთს მთელი დაპირებული ძალებით“.

საბჭოთა კავშირისადმი დალადიეს ეს მტრული განცხადებანი თავისთავად მეტყველებენ. მაგრამ საჭირო არ არის მევიზრდეთ ამ მტრულ განცხადებებზე, რადგანაც მათში, როგორც სჩანს, უკვე საკმაოდ აღარ არსებობს აზრების ჯანსაღი მიმდინარეობა. **(მხიარული გამოცოცხლება დარბაზში).**

საჭიროა კიდევ აღინიშნოს შვეციის მონაწილეობა ფინეთის ომში. იმ ცნობებით, რომლებიც შვეციის ყველა გაზეთში დაიბეჭდა, შვეციამ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ომის დროისათვის ფინეთის განკარგულებაში გადასცა „განსაზღვრული რაოდენობა თვითმფრინავებისა, რომლებიც დაახლოებით შეადგენდნენ შვეციის მაშინდელი მთელი სამხედრო-საჰაერო ძალების ერთ მეხუთედს“. შვეციის სამხედრო მინისტრის განცხადებით, ფინელებმა შვეციიდან მიიღეს 84.000 შაშხანა, 575 ტყვიამფრქვევი, 300-ზე მეტი საარტილერიო ქვემეხი, 300 ათასი ყუმბარა, 50 მილიონი ვაზნა. მთელი ეს მასალა, მინისტრის განცხადებით, უახლესი ნიმუშისა იყო.

ფინეთში ომის გაღვივების საქმეში არც იტალია ჩამორჩენილა. მან, მაგალითად, ფინეთში გაჰგზავნა 50 სამხედრო თვითმფრინავი.

ფინეთის სამხედრო დახმარება მოსდიოდა აგრეთვე ამერიკის შეერთებული შტატებიდან, რომელიც ესოდენ ერთგულია „მშვიდობის მოყვარეობისა“ **(საერთო სიცილი)**.

ყოველგვარი შეიარაღების საერთო რაოდენობა, რაც ფინეთს სხვა ქვეყნებიდან გაეგზავნა მარტო ომის დროის განმავლობაში, არასრული ცნობებით, იყო: თვითმფრინავები — არანაკლებ 350-სა, საარტილერიო ქვემეხები—1.500-მდე, 6.000-ზე მეტი ტყვიამფრქვევი, 100 ათასამდე შაშხანა, 650.000 ხელყუმბარა, 2.500.000 ჭურვი, 160.000.000 ვაზნა და კიდევ მრავალი სხვა.

საჭირო არ არის მოვიყვანოთ სხვა ფაქტები, რომლებიც ადასტურებენ, რომ ფინეთში საქმე შეეხებოდა არა უბრალოდ ჩვენს შეტაკებას ფინეთის ჯართან, არამედ საბჭოთა კავშირისადმი მტრული ყველაზე მტრულად განწყობილი მთელი რიგი იმპერიალისტური ქვეყნების შეერთებულ ძალებთან შეტაკებას. დაამარცხეს რა მტრების ეს შეერთებული ძალები, წითელმა არმიამ და წითელმა ფლოტმა ახალი სახელოვანი ფურცელი ჩასწერეს თავიანთ ისტორიაში და დაგვანახვეს, რომ ჩვენს ხალხში დაუშრეტელია სიმამაცის, თავდადებისა და გმირობის წყარო. **(მჭუხარე ტაში).**

ფინეთში წარმოებულმა ომმა რომგორც ჩვენგან, ისე ფინელებისაგან დიდი მსხვერპლი მოითხოვა. ჩვენი გენერალური შტაბის გამოანგარიშებით, ჩვენს მხარეზე მოკლულთა და ჭრილობისაგან გარდაცვლილთა რაოდენობა შეადგენს 48.745 კაცს, ესე იგი, 49 ათას კაცზე ცოტა ნაკლებს, დაჭრილთა რაოდენობა — 158.863 კაცს. ფინეთის მხრივ ცდილობენ შეამცირონ თავისი მსხვერპლი, მაგრამ ფინელთა მსხვერპლი ჩვენსაზე გაცილებით მეტია. ჩვენი გენერალური შტაბის მინიმალური გამოანგარიშებით, ფინელთა მხარეზე მოკლულთა რიცხვი აღწევს არანაკლებ 60 ათას კაცს, ჭრილობისაგან გარდაცვლილთა ჩაუთვლელად, ხოლო დაჭრილთა რაოდენობა—არანაკლებ 250.000 კაცს. ამგვარად, თუ მხედველობაში მივიღებთ, რომ ფინეთის არმია შესდგებოდა არანაკლებ 600 ათასი კაცისაგან, უნდა ვაღიაროთ, რომ ფინეთის არმიამ მოკლულთა და დაჭრილთა სახით თავისი შემადგენლობის ნახევარზე მეტი დაჰკარგა.

ასეთია ფაქტები.

რჩება საკითხი — მაინც რისთვის იყო, რომ ინგლისისა და საფრანგეთის, აგრეთვე ზოგიერთი სხვა ქვეყნის მმართველი წრეები ასე აქტიურ მონაწილეობას იღებდნენ ამ ომში ფინეთის მხარეზე, საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ. ცხადია, რომ ინგლისისა და საფრანგეთის მთავრობები გააფთრებით ცდილობდნენ ხელი შეეშალათ ომის დამთავრებისა და მშვიდობიანობის აღდგენისათვის ფინეთში, თუმცა ისინი არავითარი ვალდებულებით არ არიან დაკავშირებულნი ფინეთის მიმართ. ცხადია აგრეთვე, რომ ერთ დროს, როდესაც საფრანგეთსა და ჩეხოსლოვაკიას შორის ურთიერთდახმარების პაქტიც კი არსებობდა, საფრანგეთი არ დაეხმარა ჩეხოსლოვაკიას. ხოლო ფინეთს პირდაპირ თავზე არავევდნენ თავიანთ სახელმწიფო დახმარებას როგორც საფრანგეთი, ისე ინგლისი, ოღონდ კი ხელი შეეშალათ ომის დამთავრებისათვის და ფინეთსა და საბჭოთა კავშირს შორის მშვიდობიანობის აღდგენისათვის. კალმის დაჭირავებული ყაჩაღები — ყოველგვარ მწერალთა რიცხვიდან, რომლებიც საგანგებო ყალთაბანდობასა და მოტყუებაში არიან დახელოვნებულნი, ცდილობენ ინგლის-საფრანგეთის წრეების ასეთი საქციელი „მცირე ხალხებისათვის“ განსაკუთრებული მზრუნველობით ახსნან. მაგრამ ინგლისისა და საფრანგეთის ამ პოლიტიკის ახსნა მცირე სახელმწიფოს ინტერესებისათვის განსაკუთრებული მზრუნველობით პირდაპირ სასაცილოა. აგრეთვე სრულიად არაგონებამახვილურია მისი ახსნა ერთა ლიგის წინაშე ნაკისრი ვალდებულებებით, ერთა ლიგისა, რომელმაც თავისი წევრის დაცვა მოითხოვოს.

ნამდვილად კი, ჯერ ერთი წელიც არ გასულა მას შემდეგ, რაც იტალიამ დაიპყრო და მოსპო დამოუკიდებელი ალბანეთი, რომელიც ერთა ლიგის წევრად ითვლებოდა, და მერე რა მოხდა? გამოვიდნენ თუ არა ინგლისი და საფრანგეთი ალბანეთის დაცვაზედ, აღიმაღლეს თუ არა მათ თუნდაც სუსტი ხმა იტალიის დამპყრობლურ მოქმედებათა წინააღმდეგ, იტალიისა, რომელმაც ძალით დაიმორჩილა ალბანეთი, ანგარიში არ გაუწია მის მოსახლეობას, რომელიც ერთ მილიონ კაცს აღემატება, და ყურადღება არ მიაქცია იმას, რომ ალბანეთი ერთა ლიგის წევრია? არა, არც ინგლისის, არც საფრანგეთის მთავრობას, არც ამერიკის შეერთებულ შტატებს, არც ერთა ლიგას, რომელმაც ყოველგვარი ავტორიტეტი დაჰკარგა იმის გამო, რომ აქ ისევ ის ინგლისელ-ფრანგი იმპერიალისტები ბატონობენ, თითიც კი არ გაუნძრევიათ ამ შემთხვევის გამო. მცირე ხალხების ამ „დამცველებმა“, ერთა ლიგის წევრთა უფლებებს ამ „მოსარჩლეებმა“ მთელი 12 თვის მანძილზე ვერ გაბედეს ერთა ლიგის განსახილველად შეეტანათ საკითხი იტალიის მიერ ალბანეთის დაპყრობის შესახებ, რაც ჯერ კიდევ გასული წლის აპრილში მოხდა. კიდევ მეტი, მათ ფაქტიურად დაადასტურეს ეს დაპყრობა. მაშასადამე, ის გარემოება, რომ ინგლისისა და საფრანგეთის მმართველი წრეები დახმარებას უწევდნენ ფინეთს საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, სრულიადაც არ აიხსნება მცირე ხალხების დაცვითა და ერთა ლიგის წევრთა უფლებების დაცვით. ეს დახმარება აიხსნება იმით, რომ ფინეთში მათ ჰქონდათ მზა სამხედრო პლაცდარმი სსრ კავშირზე თავდასხმის შემთხვევისათვის, ხოლო ალბანეთს ასეთი ადგილი არ ეჭირა მათს გეგმებში. ნამდვილად კი, მცირე ხალხების უფლებები და ინტერესები იმპერიალის-

(დასასრული იხ. მე-2 გვ.).

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სსრ კავშირის 1-ლი მოწვევის უმაღლესი საბჭოს მეექვსე სესია

მოხსენება მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ

სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარის და საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრის

ამხანაგ **ვ. მ. მოლოტოვისა** სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სხდომაზე 1940 წლის 29 მარტს

ტთა ხელში ხურდა ფულს წარმოადგენს.

ინგლისის იმპერიალისტთა ხელმძღვანელი გაზეთი „ტაიმსი", ისევე როგორც საფრანგეთის იმპერიალისტთა ხელმძღვანელი გაზეთი „ტანი", ინგლისისა და საფრანგეთის სხვა ბურჟუაზიულ გაზეთებს თავი რომ დავანებოთ, უკანასკნელ თვეებში ამკარად მოუწოდებდნენ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ინტერვენციისაკენ, ამასთან ოდნავადაც არ უწევდნენ ანგარიშს იმას, რომ ინგლისსა და საფრანგეთს შორის, ერთი მხრივ, და საბჭოთა კავშირს შორის, მეორე მხრივ, არსებობს ეგრეთწოდებული ნორმალური დიპლომატიური ურთიერთობა. ამ ხელმძღვანელ ბურჟუაზიულ გაზეთებთან შეხმატკბილებულად, და კიდეც უსწრებენ რა მათ, სიტყვებით გამოდიან იმ სალაქიოს ადამიანები, რომელიც ახლა მოწყობილია თვითეულ „რიგიან" ბურჟუაზიულ სახელმწიფოში, ეტლის ტიპის „სოციალისტებისათვის" ინგლისში, ბლიუმის ტიპისა — საფრანგეთში, რომლებიც ასეთ გულმოდგინებას იჩენენ ომის გაღვივებისა და შემდგომი გაფართოებისათვის. ინგლის-საფრანგეთის იმპერიალისტური პრესის და მისი ამ „სოციალისტი" ამყოლების გამოსვლებში გაისმის ხმა იმავე გამხეცებული იმპერიალიზმისა, რომელსაც სძულს სოციალისტური სახელმწიფო და რომელსაც ჩვენ ვიცნობთ საბჭოთა კავშირის არსებობის პირველივე დღეებიდან. ჯერ კიდევ 1919 წლის 17 აპრილს ინგლისის „ტაიმსი" სწერდა:

„თუ ჩვენ გადავხედავთ რუკას, დავინახავთ, რომ პეტროგრადის საუკეთესო მისასვლელს წარმოადგენს ბალტიკა და რომ მისკენ უმოკლესი და ყველაზე ადვილი გზა გადის ფინეთზე, რომლის საზღვრები რუსეთის დედაქალაქისაგან დაშორებულია სულ რაღაც 30 მილით. ფინეთი პეტროგრადის გასაღებია, ხოლო პეტროგრადი მოსკოვის გასაღებია".

თუ საჭირო იყო რაიმე დამამტკიცებელი საბუთი, რომ ინგლისულ და ფრანგ იმპერიალისტებს დღემდე არ დაუნებებიათ თავი ასეთი უგუნური გეგმებისათვის, ფინეთში მომხდარი უკანასკნელი ამბების შემდეგ ამ მხრივ ყოველგვარი ბუნდოვანება აღმოფხვრილია. სათანადო გეგმები ჭკვაზე ჩაიშალა, და ეს არა იმიტომ, რომ ინგლისისა და საფრანგეთის ანტისაბჭოთა ძალებს გულმოდგინება აკლდათ, და არა მარტო იმიტომ, რომ უკანასკნელ მომენტში ფინეთის, აგრეთვე შვეციისა და ნორვეგიის ხელმძღვანელმა წრეებმა, როგორც იქნა, ერთგვარი კეთილგონიერება გამოიჩინეს. ეს გეგმები ჩაიშალა წითელი არმიის ბრწყინვალე წარმატებათა, განსაკუთრებით, კარელიის ყელზე მოპოვებულ წარმატებათა მეოხებით **(ტაში)**. მაგრამ ვერ დავიწუწუებთ, რომ უკანასკნელმა ამბებმა ჩვენ ყველას კვლავ მოგვაგონა, რომ საჭიროა ჩვენი წითელი არმიის ძლიერებისა და ჩვენი ქვეყნის მთელი თავდაცვის შემდგომი განუხრელი განმტკიცება. **(მჭუხარე და ხანგრძლივი ტაში)**.

თებერვლის დამდეგს ფინელებმა პრაქტიკულად დააყენეს საკითხი ფინეთში ომის დამთავრების შ. შვეციის მთავრობის მეშვეობით ჩვენ შევატყვეთ, რომ ფინეთის მთავრობას სურს გაიგოს ჩვენი პირობები, რომელთა საფუძველზედაც შესაძლებელი იქნებოდა ომის დამთავრება. სანამ ამ საკითხს გადაწყვეტდით, ჩვენ მივმართეთ ფინეთის სახალხო მთავრობას, რათა გაგვეგო მისი აზრი ამ საკითხზე. სახალხო მთავრობამ ის აზრი გამოთქვა, რომ, სისხლისღვრის შეწყვეტისა და ფინელი ხალხის მდგომარეობის შემსუბუქების მიზნით, კარგი იქნებოდა ომის დამთავრების შესახებ წინადადების მიღება. მაშინ ჩვენ წამოვაყენეთ პირობები, რომლებიც ფინეთის მთავრობამ მალე მიიღო. უნდა დავძინო, რომ ფინელებთან მოლაპარაკების დაწყებიდან ერთი კვირის შემდეგ ინგლისის მთავრობამაც გამოთქვა სურვილი გამორკვეული ყოფილიყო, შესაძლებელია თუ არა შუამავლობა ფინეთში ომის ვითომ დამთავრების მიზნით **(სიცილი)**, მაგრამ როცა ჩვენმა სრულუფლებიანმა წარმომადგენელმა ინგლისში, ამხ. მაისკიმ ლონდონს გააცნო ჩვენი სათანადო წინადადებანი, რომლებიც შემდეგ ფინეთმა მთლიანად მიიღო, ინგლისის მთავრობამ აღარ მოისურვა ხელი შეეწყო ომის დამთავრებისათვის და სსრ კავშირსა და ფინეთს შორის მშვიდობიანობის აღდგენისათვის. მიუხედავად ამისა, სსრ კავშირსა და ფინეთს შორის შეთანხმება მალე იქნა მიღწეული. საომარი მოქმედების შეწყვეტისა და ზავის ჩამოგდების შესახებ მიღწეული შეთანხმების შედეგები მოცემულია 12 მარტს ხელმოწერილ საზავო ხელშეკრულებაში. ამასთან დაკავშირებით დადგა საკითხი სახალხო მთავრობის თვითდაშლისა, რაც ამ მთავრობამ კიდეც განახორციელა.

თქვენ იცნობთ საზავო ხელშეკრულებით დაწესებულ პირობებს. ამ ხელშეკრულების თანახმად, შეცვლილ იქნა ფინეთის სამხრეთი და ნაწილობრივ აღმოსავლეთი საზღვრები. მთელი კარელიის ყელი ვიბორგითა და ვიბორგის ყურითურთ, ლადოგის ტბის მთელი დასავლეთი და ჩრდილოეთი სანაპირო, კექსჰოლმთან და სორტავალასთან ერთად, საბჭოთა კავშირის ხელში გადმოვიდა. კანდალაკშის რაიონში, სადაც ფინეთის საზღვარი განსაკუთრებით უახლოვდებოდა მურმანსკის რკინიგზას, საზღვარი გადაწეულ იქნა. საბჭოთა კავშირის ხელში გადმოვიდა ჩრდილოეთით სრედნისა და რიბაჩის ნახევარკუნძულების პატარა ნაწილები, რომლებიც ფინეთს ეკუთვნოდა, ხოლო ფინეთის ყურეში—კუნძულების განსაზღვრული ჯგუფი ჰოგლანდის კუნძულთან ერთად. გარდა ამისა, საბჭოთა კავშირის ხელში, იჯარის წესით, საბჭოთა კავშირის მიერ ყოველწლიურად 8 მილიონი ფინური მარკის გადახდის პირობით, 30 წლის ვადით გადმოვიდა ხანკოს ნახევარკუნძული მის ახლომახლო მდებარე კუნძულებითურთ, სადაც აგებულ იქნება ჩვენი სამხედრო – საზღვაო ბაზა აგრესიისაგან ფინეთის ყურის შესასვლელის დასაცავად. გარდა ამისა, ხელშეკრულება აადვილებს შვეციის, ნორვეგიისა და საბჭოთა კავშირისათვის საკრნლის ტრანზიტის შესაძლებლობას. ამასთან ერთად, საზავო ხელშეკრულება ითვალისწინებს ურთიერთ თავშეკავებას ერთმანეთზე ყოველგვარი თავდასხმისაგან და ხელშეკრულების დამდები რომელიმე მხარისადმი მტრულ კოალიციებში მონაწილეობის მიუღებლობას.

ინგლისურ და ფრანგულ პრესაში ცდილობდნენ საბჭოთა კავშირ-ფინეთის ხელშეკრულება და, კერძოდ, საბჭოთა კავშირის ხელში კარელიის ყელის გადმოსვლა დაეხატათ, როგორც ფინეთის დამოუკიდებლობის „მოსპობა". ეს, რა თქმა უნდა, უგუნურობა და უაზრო ლაყბობაა! ფინეთს ახლაც აქვს თითქმის ერთი-ოთხად მეტი ტერიტორია, ვიდრე უნგრეთს, რვაჯერ და უფრო მეტი ტერიტორია, ვიდრე შვეიცარიას. თუ არავის შესდის ეჭვი იმაში, რომ უნგრეთი და შვეიცარია დამოუკიდებელ სახელმწიფოებს წარმოადგენენ, როგორ შეიძლება ეჭვის შეტანა იმაში, რომ ფინეთი დამოუკიდებელი და სუვერენულია?

იმავე ინგლისურ და ფრანგულ პრესაში სწერდნენ, საბჭოთა კავშირს თითქოს სურდეს ფინეთის მხოლოდდა ბალტიის სახელმწიფოდ გადაქცევა. რა თქმა უნდა, ესეც სისულელეა. საკმარისია აღინიშნოს, რომ სსრ კავშირმა, დაიკავა რა ომის დროს ყინულოვანი ოკეანის მომიჯნავე რაიონი პეტსამო, ნებაყოფლობით კვლავ დაუბრუნა ეს რაიონი ფინეთს, რადგან მას საჭიროდ მიაჩნდა მიეცა ფინეთისათვის ოკეანის უყინვადი ნავსადგური. აქედან სჩანს, რომ ჩვენ ფინეთი მიგვაჩნია არა მარტო ბალტიის, არამედ ჩრდილოეთის ქვეყნადაც.

სიმართლეს შეიცავს არა ეს ჭორები ინგლის-საფრანგეთის გაზეთებისა, რომლებსაც გაწაფული აქვთ ხელი ანტისაბჭოთა პროპაგანდის ყოველგვარ ნაყალბევში, სიმართლეს სულ სხვა რამ შეიცავს, სახელდობრ ის, რომ საბჭოთა კავშირმა, რომელიც ფინეთის არმია დაამარცხა და რომელსაც სრული შესაძლებლობა ჰქონდა დაეკავებინა მთელი ფინეთი, არ მოისურვა ეს და არ მოითხოვა არავითარი კონტრიბუცია თავისი სამხედრო ხარჯების ასანაზღაურებლად, როგორც ამას ყველა სხვა სახელმწიფო მოიმოქმედებდა, არამედ თავისი სურვილები მინიმუმით განსაზღვრა და სულგრძელობა გამოიჩინა ფინეთის მიმართ.

რაში მდგომარეობს საზავო ხელშეკრულების ძირითადი აზრი? იმაში, რომ იგი ჯეროვანად უზრუნველჰყოფს ლენინგრადის, აგრეთვე მურმანსკისა და მურმანსკის გზის უშიშროებას. ამჯერად ჩვენ არ შეგვეძლო დავკმაყოფილებულიყავით მხოლოდ იმ სურვილებით, რომლებიც ჩვენ გასული წლის შემოდგომაზე წამოვაყენეთ და რომელთა მიღება ფინეთის მიერ ომის თავიდან აცილებას მოასწავებდა. მას შემდეგ, რაც ჩვენი მებრძოლების სისხლი დაიღვარა—არა ჩვენი მიზეზით—და რაც ჩვენ დავრწმუნდით, თუ რამდენად შორს წავიდა ფინეთის მთავრობის მტრული პოლიტიკა საბჭოთა კავშირის მიმართ, ჩვენ ლენინგრადის უშიშროების საკითხი უფრო საიმედო საფუძველზე უნდა დაგვეყენებინა და, ამას გარდა, უნდა დაგვეყენებინა საკითხი მურმანსკის რკინიგზისა და მურმანსკის უშიშროების შესახებ, მურმანსკისა, რომელიც წარმოადგენს ჩვენს ერთადერთ უყინვად საოკეანო ნავსადგურს დასავლეთში და რომელსაც ამიტომ განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა აქვს ჩვენი საგარეო ვაჭრობისათვის და საერთოდ სხვა ქვეყნებთან საბჭოთა კავშირის ურთიერთობისათვის. საზავო ხელშეკრულებაში ჩვენ არ ვისახავდით არავითარ სხვა მიზნებს, გარდა ლენინგრადის, მურმანსკისა და მურმანსკის რკინიგზის უშიშროების უზრუნველყოფისა. მაგრამ სამაგიეროდ ჩვენ საჭიროდ მიგვაჩნდა საიმედოდ, მტკიცედ გადაგვეჭრა ეს ამოცანა. საზავო ხელშეკრულება გამომდინარეობს ფინეთის სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის პრინციპის აღიარებიდან, მისი საგარეო და საშინაო პოლიტიკის დამოუკიდებლობის აღიარებიდან და, ამასთან ერთად, ლენინგრადისა და საბჭოთა კავშირის ჩრდილო-დასავლეთის საზღვრების უშიშროების უზრუნველყოფის აუცილებლობიდან.

ამგვარად, ჩვენს მიერ დასახული მიზანი მიღწეულია და ჩვენ შეგვიძლია სრული კმაყოფილება გამოვთქვათ ფინეთთან დადებული ხელშეკრულებით. **(ტაში)**.

ამიერიდან პოლიტიკური და სამეურნეო ურთიერთობა ფინეთთან სავსებით იქნება აღდგენილი. მთავრობა გამოსთქვამს რწმენას, რომ საბჭოთა კავშირსა და ფინეთს შორის განვითარდება ნორმალური კეთილმეზობლური ურთიერთობა.

მაგრამ საჭიროა გამოვთქვათ გაფრთხილება ახლახან დადებული საზავო ხელშეკრულების დარღვევის ცდების წინააღმდეგ, რასაც უკვე მიმართავენ ფინეთის, აგრეთვე შვეციისა და ნორვეგიის ზოგიერთი წრეები მათს თორის სამხედრო-თავდაცვითი კავშირის შექმნის საბაბით. იმ სიტყვის მიხედვით, რაც ამასწინათ წარმოსთქვა ნორვეგიის სტორტინგის თავმჯდომარემ ბ-ნ ჰამბრომ, რომელიც მოუწოდებდა ფინეთს, ისტორიულ მაგალითებზე მითითებით, „ქვეყნის საზღვრების უკანვე დაბრუნებისაკენ", და რომელიც აცხადებდა, რომ ისეთ ზავს, როგორიც ფინეთსა და სსრ კავშირს შორის არის დადებული, „დიდ ხანს არსებობა არ შეუძლიაო", ამ და სხვა ასეთი გამოსვლების მიხედვით ძნელი არ არის იმის მიხვედრა, რომ ფინეთის, შვეციისა და ნორვეგიის ეგრეთწოდებული „თავდაცვითი კავშირის" შექმნის ცდა მიმართულია სსრ კავშირის წინააღმდეგ და მას უგუნურად აღვიძებენ სამხედრო რევანშის იდეოლოგიით. ასეთი სამხედრო კავშირის შექმნა ფინეთის მონაწილეობით არა მარტო წინააღმდეგი იქნებოდა საზავო ხელშეკრულების მე-3 მუხლისა, რომელიც გამორიცხავს ხელშეკრულების დამდებ მხარეთა მონაწილეობას ერთმანეთისადმი მტრულ კოალიციებში (ვაშინგტონში), არამედ წინააღმდეგი იქნებოდა მთელი საზავო ხელშეკრულებისა, რომელმაც მტკიცედ დაიწესა საბჭოთა კავშირ-ფინეთის საზღვარი. ამ ხელშეკრულების მტკიცედ დაცვა შეუთავსებელია ფინეთის მონაწილეობასთან სსრ კავშირის წინააღმდეგ რაიმე სამხედრო-რევანშისტულ კავშირში. შვეციისა და ნორვეგიის მონაწილეობა კი ასეთ კავშირში იმის მომასწავებელი იქნებოდა, რომ ეს ქვეყნები ხელს იღებენ ნეიტრალიტეტის იმ პოლიტიკაზე, რომელსაც ისინი ატარებენ, და გადადიან ახალ საგარეო პოლიტიკაზე, რომლიდანაც საბჭოთა კავშირს არ შეეძლებოდა თავისი სათანადო დასკვნები არ გამოეტანა.

თავის მხრივ, მთავრობა ფიქრობს, რომ შვეციასა და ნორვეგიასთან სადავო საკითხები საბჭოთა კავშირს არ მოეპოვება და რომ საბჭოთა კავშირ-შვეციისა და საბჭოთა კავშირ-ნორვეგიის ურთიერთობა მეგობრობის საფუძველზე უნდა ვითარდებოდეს. ხოლო ანტისაბჭოთა მიზნით რომ ხმებს ავრცელებდნენ იმის შესახებ, თითქოს საბჭოთა კავშირი სკანდინავიის დასავლეთ სანაპიროს ნავსადგურებს მოითხოვდეს, ნარვიკზე პრეტენზიას აცხადებდეს და სხვ.,—ისეთი უგუნურებაა, რომ ამას უარყოფაც კი არ ესაჭიროება. შვეციელი ჰეგლუნდისა და ნორვეგიელი ტრანმელის მსგავსი ბატონი „სოციალისტების" მეცადინეობა კი, რომ გაეფუჭებინათ ამ ქვეყნებისა და საბჭოთა კავშირის ურთიერთობა, დაამბილეთ უნდა იქნას როგორც მუშათა კლასის იმ უბოროტესი მტრების საქმე, რომლებიც მოსყიდული არიან უცხოელი კაპიტალისტების მიერ და რომლებიც ღალატობენ თავიანთი ხალხის ინტერესებს.

ფინეთთან საზავო ხელშეკრულების დადება აგვირგვინებს ბალტიის ზღვის მხრით საბჭოთა კავშირის უშიშროების უზრუნველსაყოფად შარშან დასახული ამოცანის შესრულებას. ეს ხელშეკრულება წარმოადგენს ურთიერთდაზმარების შესახებ ესტონეთთან, ლატვიასა და ლიტვასთან დადებული სამი ხელშეკრულების აუცილებელ დამატებას. ურთიერთდახმარების შესახებ ამ ხელშეკრულებათა დადების დროიდან გასული ნახევარი წლის გამოცდილების საფუძველზე შესაძლებელია სრულიად გარკვეული დადებითი დასკვნები გამოვიტანოთ ბალტიისპირა ქვეყნებთან დადებულ ხელშეკრულებათა შესახებ. უნდა აღვიაროთ, რომ ესტონეთთან, ლატვიასა და ლიტვასთან საბჭოთა კავშირის ხელშეკრულებებმა ხელი შეუწყეს როგორც საბჭოთა კავშირის, ისე ესტონეთის, ლატვიისა და ლიტვის საერთაშორისო პოზიციების განმტკიცებას. მიუხედავად იმისა, რომ საბჭოთა კავშირისადმი მტრული იმპერიალისტური წრეები ესტონეთს, ლატვიასა და ლიტვას ამბობდნენ, ამ ქვეყნების სახელმწიფო დამოუკიდებლობასა და პოლიტიკის თავისთავადობას არავითარი ზიანი არ მოსვლია, ხოლო ამ ქვეყნების სამეურნეო ურთიერთობა საბჭოთა კავშირთან თვალსაჩინოდ გაფართოვდა. ესტონეთსა, ლატვიასა და ლიტვასთან დადებულ ხელშეკრულებათა შესრულება დამაკმაყოფილებლად მიმდინარეობს და საბჭოთა კავშირსა და ამ სახელმწიფოთა შორის ურთიერთობის შემდგომი გაუმჯობესების წანამძღვრებს ჰქმნის.

ამ უკანასკნელ დროს უცხოეთის პრესაში განსაკუთრებით დიდი ყურადღება ექცეოდა საკითხს საბჭოთა კავშირის ურთიერთდამოკიდებულების შესახებ მის სამხრეთით მოსაზღვრე მეზობლებთან, კერძოდ ამიერკავკასიის მოსაზღვრე მეზობლებთან, აგრეთვე რუმინეთთან. გაანა საჭიროა იმის მტკიცება, რომ მთავრობა არავითარ საფუძველს არ ხედავს ჩვენს სამხრეთელ მეზობლებთანაც ურთიერთობის გაუარესებისათვის. მართალია, ამჟამად სირიაში და საერთოდ ახლო აღმოსავლეთში დიდი საეჭვო ჯგახირია იმისათვის, რომ შეჰქმნან ინგლის-საფრანგეთის არმიები, უმთავრესად კოლონიური არმიები გენერალ ვეიგანის მეთაურობით. ჩვენ ფხიზელი უნდა ვიყოთ ამ კოლონიური და არაკოლონიური ჯარების საბჭოთა კავშირისადმი მტრული მიზნებით გამოყენების ცდებისადმი. ყოველგვარი ასეთი ცდა ჩვენი მხრით საპასუხო ზომებს გამოიწვევდა აგრესორების წინააღმდეგ, ამასთან ცეცხლთან ასეთი თამაშის საფრთხე სავსებით ცხადი უნდა იყოს სსრ კავშირისადმი მტრული სახელმწიფოებისათვის და იმ ჩვენი მეზობლებისათვის, ვინც სსრ კავშირის წინააღმდეგ ამ აგრესიული პოლიტიკის იარაღი აღმოჩნდებოდა. **(ტაში)**. რაც შეეხება ჩვენს ურთიერთობას თურქეთთან და ირანთან, ამ ურთიერთობას განსაზღვრავს თავდაუსხმელობის შესახებ ჩვენს შორის დადებული ხელშეკრულებები, და საბჭოთა კავშირის განუხრელი მისწრაფება—შეასრულოს აქედან გამომდინარე ურთიერთვალდებულებანი. ჩვენი ურთიერთობა ირანთან სამეურნეო დარგში მოწესრიგებულია საბჭოთა კავშირ-ირანის სავაჭრო ხელშეკრულებით, რომელიც ახლახან დაიდო.

(დ ა ს ა ს რ უ ლ ი)

ჩემს მიერ მოხსენიებული სამხრეთელი მეზობელი სახელმწიფოებიდან ჩვენ არა გვაქვს თავდაუსხმელობის პაქტი რუმინეთთან. ეს იმით აიხსნება, რომ არსებობს გადაუჭრელი საკითხი, საკითხი ბესარაბიისა, რომლის დაპყრობას რუმინეთის მიერ საბჭოთა კავშირი არასოდეს არა სცნობდა, თუმცა მას არასოდეს არ დაუყენებია საკითხი ომის გზით ბესარაბიის დაბრუნებისა. ამიტომ საბჭოთა კავშირ-რუმინეთის ურთიერთობის რაიმე გაუარესებისათვისაც არავითარი საფუძველი არ არსებობს. მართალია, ჩვენ დიდი ხანია რუმინეთში არა გვყავს სრულუფლებიანი წარმომადგენელი და მის მოვალეობას საქმეთა რწმუნებული ასრულებს, მაგრამ ეს ახლო წარსულის სპეციფიკური გარემოებებით არის გამოწვეული. თუ ამ საკითხს შევეხეთ, საჭირო გახდება გავიხსენოთ ის საძრახისი როლი, რომელიც 1938 წელს შეასრულეს რუმინეთის ხელისუფალთ იმ დროს რუმინეთში საბჭოთა სრულუფლებიანი წარმომადგენლის თანამდებობის აღმასრულებლის — ბუტენკოს მიმართ. როგორც ცნობილია, ეს უკანასკნელი მაშინ როგორლაც უცნაურად გაჭრა არა მარტო სრულუფლებიანი წარმომადგენლობიდან, არამედ რუმინეთიდანაც, და საბჭოთა მთავრობამ ვერ შესძლო და ვერა დანამდვილებით გაეგო რაიმე ამ გაჭრობის შესახებ. ამასთან ჩვენ თითქოს უნდა დავიჯეროთ, რომ რუმინეთის არაეითარ ხელისუფალთ არ ჰქონდათ დამოკიდებულება ამ სასკანდალო-დანაშაულებრივ საქმესთან. ზედმეტია იმაზე ლაპარაკი, რომ ცივილიზებულ სახელმწიფოში, და საერთოდ ოდნავ მაინც კეთილმოწყობილ ქვეყანაში, ასეთ რამეს ადგილი არ უნდა ჰქონდეს. ამის შემდეგ გასაგებია, თუ რისთვის გაჭიანურდა საბჭოთა სრულუფლებიანი წარმომადგენლის დანიშვნა რუმინეთში. მაგრამ ამავე დროს უნდა ვიფიქროთ, რომ რუმინეთი გაიგებს, რომ ასეთი რამეების მოთმენა შეუძლებელია.

იაპონიასთან ურთიერთობაში ჩვენ, თუმცა ერთგვარი სიძნელეებით, მაგრამ მაინც გადავჭერით ზოგიერთი საკითხი. ამას მოწმობს გასული წლის 31 დეკემბერს დადებული საბჭოთა კავშირ-იაპონიის შეთანხმება თევზჭერის საკითხზე მიმდინარე წლისათვის, აგრეთვე იაპონიის თანხმობა გადაიხადოს აღმოსავლეთ ჩინეთის რკინიგზის საფასურის უკანასკნელი ფულადი ნაწილი, რასაც იგი დიდი ხანია აგვიანებდა. მიუხედავად ამისა, არ შეიძლება არ აღინიშნოს, რომ იაპონიასთან ჩვენი ურთიერთობა, მაგალითად, საბჭოთა კავშირ-მონღოლეთისა და იაპონია-მანჯურიის დელეგატთა ხანგრძლივი მოლაპარაკების მიუხედავად, დღემდე გადაუჭრელი დარჩა მნიშვნელოვანი საკითხი გასულ წელს მომხდარი სამხედრო კონფლიქტის რაიონში მდებარე ტერიტორიის ნაწილზე საზღვრის დაწესების შესახებ. იაპონიის ხელისუფალნი კვლავ უქმნიან დაბრკოლებებს იმას, რომ ნორმალურად იქნას გამოყენებული აღმოსავლეთ ჩინეთის რკინიგზის საფასურის უკანასკნელი ფულადი შენატანი, რაც იაპონიამ გადაიხადა. ბევრ შემთხვევაში სრულიად არანორმალურია იაპონიის ხელისუფალთა დამოკიდებულება საბჭოთა ორგანოების თანამშრომლებთან იაპონიასა და მანჯურიაში. იაპონიაში, ბოლოსდაბოლოს, უნდა შეიგნონ, რომ საბჭოთა კავშირი არავითარ შემთხვევაში არ დაუშვებს მისი ინტერესების დარღვევას. **(ხანგრძლივი ტაში)**. საბჭოთა კავშირ-იაპონიის ურთიერთობათა მხოლოდ ასეთი გაგების დროს შეიძლება დამაკმაყოფილებლად განვითარდეს ეს ურთიერთობანი.

იაპონიასთან დაკავშირებით, ორიოდე სიტყვას ვიტყვი ერთს, ასე ვთქვათ, არასაქმიან საკითხზე. **(მხიარული გამოცოცხლება დარბაზში)**. ამ დღეებში იაპონიის პარლამენტის ერთერთმა დეპუტატმა თავის მთავრობას ასეთი შეკითხვა მისცა: „საჭირო ხომ არ იქნება მოვიფიქროთ, თუ როგორ მოვღოთ ძირფესვიანად ბოლო კონფლიქტებს სსრ კავშირსა და იაპონიას შორის, მაგალითად, პრიმორიეს და სხვა ტერიტორიების შესყიდვის საშუალებით" **(ძლიერი სიცილი)**. ამ შეკითხვის შემტანი იაპონელი დეპუტატი, რომელიც დაინტერესებულია შეისყიდოს საბჭოთა ტერიტორიები, რომლებიც არ იყიდება **(სიცილი)**, მეტი რომ არა ვთქვათ, მზიარული კაცია. **(სიცილი, ტაში)**. მაგრამ თავისი სულელური შეკითხვებით იგი, ჩემი აზრით, ვერ ამაღლებს თავისი პარლამენტის ავტორიტეტს. **(სიცილი)**. მაგრამ, თუ იაპონიის პარლამენტში ასე ძლიერ არიან გატაცებული ვაჭრობით, უმჯობესი ხომ არ იქნება ამ პარლამენტის დეპუტატები შეუდგნენ სამხრეთ სახალინის გაყიდვას. **(სიცილი, ხანგრძლივი ტაში)**. მე ეჭვი არ მეპარება, რომ სსრ კავშირში აღმოჩნდებოდნენ მყიდველები **(სიცილი, ტაში)**.

რაც შეეხება ჩვენს ურთიერთობას ამერიკის შეერთებულ შტატებთან, ეს ურთიერთობა უკანასკნელ დროს არ გაუმჯობესებულა და, კაცმა რომ სთქვას, არც გაუარესებულა, თუ მხედველობაში არ მივიღებთ სსრ კავშირის წინააღმდეგ ეგრეთწოდებულ „მორალურ ემბარგოს", რომელიც მოკლებულია ყოველგვარ აზრს განსაკუთრებით სსრ კავშირსა და ფინეთს შორის მშვიდობის შემდეგ. ჩვენი იმპორტი ამერიკის შეერთებული შტატებიდან, გასულ წელთან შედარებით, გადიდდა. იგი შეიძლებოდა კიდევ უფრო გადიდებულიყო, ამერიკის ხელისუფალთ რომ არ შეექმნათ დაბრკოლებანი.

ასეთია მთლიანად საერთაშორისო ვითარება უკანასკნელი ხუთი თვის პერიოდის ამბებთან დაკავშირებით.

ყოველივე ზემონათქვამიდან სჩანს, თუ რაში ვხედავთ ჩვენ ჩვენი საგარეო პოლიტიკის მთავარ ამოცანებს ახლანდელ საერთაშორისო ვითარებაში.

მოკლედ რომ ვთქვათ, ჩვენი საგარეო პოლიტიკის ამოცანები იმაში მდგომარეობს, რომ უზრუნველვყოთ ხალხებს შორის მშვიდობიანობა და ჩვენი ქვეყნის უშიშროება. აქედან დასკვნას წარმოადგენს ნეიტრალიტეტის პოზიცია და მონაწილეობის მიუღებლობა ევროპის უდიდეს სახელმწიფოებს შორის წარმოებულ ომში. ეს პოზიცია ემყარება ჩვენს მიერ დადებულ ხელშეკრულებებს და იგი სავსებით შეეფერება საბჭოთა კავშირის ინტერესებს. ამასთან ერთად ეს პოზიცია შემაკავებელ გავლენას ახდენს ევროპაში წარმოებული ომის გაფართოებასა და გაღვივებაზე და ამიტომ იგი შეეფერება ინტერესებს ყველა ხალხისას, რომლებიც მშვიდობიანობისაკენ მიისწრაფიან და რომლებიც უკვე ჰგმინავენ ომით გამოწვეული ახალი უდიდესი გაჭირვების გამო.

ვაჯამებთ რა უკანასკნელი პერიოდის შედეგებს, ჩვენ ვხედავთ, რომ ჩვენი ქვეყნის უშიშროების უზრუნველყოფის საქმეში ამ დროის მანძილზე ჩვენ მცირე წარმატებებს როდი მივაღწიეთ. სწორედ ეს აცოფებს ჩვენს მტრებს. ჩვენ კი, ჩვენს საქმესა და ჩვენს ძალებში დარწმუნებულნი, შემდეგშიც მთელი თანამიმდევრობით განუხრელად განვაგრძობთ ჩვენს საგარეო პოლიტიკას.

(მთელი დარბაზის მჭუხარე, ხანგრძლივი ტაში. დეპუტატები ფეხზე დგებიან).

საინფორმაციო ცნობა

კავშირის საბჭოს 1940 წლის 29 მარტის სხდომის შესახებ

გუშინ, 29 მარტს, დღის 2 საათზე, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სხდომის დარბაზში, კრემლში, გაიხსნა კავშირის საბჭოს მეექვსე სესია.

სესიას ხსნის კავშირის საბჭოს თავმჯდომარე დეპუტატი **ა. ა. ანდრეევი.**

ამხანაგი **ა. ა. ანდრეევი** სიტყვას აძლევს დეპუტატ **ა. მ. ალემასოვს.** დეპუტატი **ალემასოვი** აუწყებს სესიას, რომ უზბეკეთის სს რესპუბლიკის დეპუტატებმა დასვეს საკითხი იმის შესახებ, რომ **სეგიზბაევი** განთავისუფლებულ იქნას კავშირის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილის მოვალეობისაგან და კავშირის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილედ არჩეულ იქნას დეპუტატი **უსმან იუსუფოვი.**

კავშირის საბჭო ერთხმად იღებს დეპუტატ **ალემასოვის** მიერ შეტანილ წინადადებას.

ამხ. **ანდრეევის** მიწვევით დეპუტატი **უსმან იუსუფოვი** იკავებს ადგილს კავშირის საბჭოს თავმჯდომარის მაგიდასთან.

ამხანაგი **ანდრეევი** აცხადებს, რომ სესიაზე ჩამოვიდნენ კავშირის საბჭოს დეპუტატები, რომლენიც არჩეული არიან უკრაინის სს რესპუბლიკის და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქებიდან და სიტყვას აძლევს დეპუტატ **ა. ს. შჩერბაკოვს** კავშირის საბჭოს სამანდატო კომისიის მოხსენებისათვის.

ამხ. **შჩერბაკოვი** აქვეყნებს კავშირის საბჭოს სამანდატო კომისიის დადგენილებას კავშირის საბჭოს იმ დეპუტატების რწმუნებათა შემოწმების შედეგთა შესახებ, რომლენიც არჩეული არიან უკრაინის სს რესპუბლიკის და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქებიდან.

„შეამოწმა რა ყველა საარჩევნო დოკუმენტი ცალ-ცალკე თვითეულ დეპუტატზე და უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქებიდან კავშირის საბჭოს არჩევნების საოლქო საარჩევნო კომისიების მიერ წარმოდგენილი ყველა მასალა, კავშირის საბჭოს სამანდატო კომისია აღნიშნავს:

1) კავშირის საბჭოს დეპუტატთა არჩევნები უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთი ოლქების 43-ვე საარჩევნო ოლქში ჩატარებულია სსრ კავშირის კონსტიტუციისა და „სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების დებულების" საფუძველზე და სრული შესაბამისობით.

2) არ არის არავითარი საფუძველი არჩევნების გაუქმებისათვის, აგრეთვე არავითარი საჩივარი და განცხადება იმის შესახებ, რომ რომელიმე საარჩევნო ოლქში დარღვეულ იქნა სსრ კავშირის კონსტიტუცია და არჩევნების დებულება უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქებიდან კავშირის საბჭოს დეპუტატების რწმუნებათა სისწორეს, რომელნიც არჩეული არიან უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქებიდან და რომელთა სიაც გამოქვეყნებულია „იზვესტიას" 1940 წლის 28 მარტის № 72-ში".

დეპუტატ **ვ. ვ. ვერენდიაკინის** წინადადებით კავშირის საბჭო შემდეგს დადგენილებას იღებს სამანდატო კომისიის მოხსენების გამო:

„დამტკიცდეს სამანდატო კომისიის მოხსენება კავშირის საბჭოს იმ დეპუტატების რწმუნებათა სწორად ცნობის შესახებ, რომელნიც არჩეულნი არიან სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთი ოლქების 43-ვე საარჩევნო ოლქში".

კავშირის საბჭოს სახელით ამხ. **ანდრეევი** ტაშის გრიალსა და ოვაციებში მიესალმება ახალ ამხანაგებს—სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატებს, უკრაინისა და ბელორუსიის დასავლეთ ოლქების ხალხის რჩეულთ.

ამის შემდეგ კავშირის საბჭო იწყებს სესიის დღის წესრიგის დადგენას.

ამხანაგი **ანდრეევი** აქვეყნებს კავშირის საბჭოს მეექვსე სესიის განსახილველად შეტანილ საკითხთა სიას.

დეპუტატი **ა. ს. ფირუზიანი** წინადადებას იძლევა კავშირის საბჭოს განსახილველად წარმოდგენილი საკითხები შეტანილ იქნას კავშირის საბჭოს მეექვსე სესიის დღის წესრიგში.

კავშირის საბჭო ერთხმად ამტკიცებს შემდეგს დღის წესრიგს

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სსრ კავშირის 1-ლი მოწვევის უმაღლესი საბჭოს მეექვსე სესია

საინფორმაციო ცნობა

ეროვნებათა საბჭოს 1940 წლის 29 მარტის სხდომის შესახებ

გუშინ, 29 მარტს, დღის 4 საათზე სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სხდომის დარბაზში, კრემლში, გაიხსნა ეროვნებათა საბჭოს მეექვსე სესია.

სესიას ხსნის ეროვნებათა საბჭოს თავმჯდომარე დეპუტატი **ნ. მ. შვერნიკი**.

ამხანაგი **ნ. მ. შვერნიკი** სიტყვას აძლევს დეპუტატ **მ. ტ. იაკუბოვს.** ეროვნებათა საბჭოს უხუცესთა საბჭოს სახელით დეპუტატ იაკუბოვს შეაქვს წინადადება განთავისუფლებულ იქნას ეროვნებათა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილის მოვალეობისაგან დეპუტატი ლევიცკი, ვინაიდან იგი სამუშაოდ გადავიდა ბელორუსიის სს რესპუბლიკის ფარგლებს გარეთ და ეროვნებათა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილედ არჩეულ იქნას დეპუტატი **მ. ვ. კულაგინი.**

ეროვნებათა საბჭო ერთხმად იღებს დეპუტატ იაკუბოვის მიერ შეტანილ წინადადებას.

ამხ. **შვერნიკის** მიწვევით დეპუტატი **კულაგინი** იკავებს ადგილს ეროვნებათა საბჭოს თავმჯდომარის მაგიდასთან.

ამხანაგი **შვერნიკი** აცხადებს, რომ სესიაზე ჩამოვიდნენ ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატები, რომელნიც არჩეულნი არიან უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქებიდან და ეროვნებათა საბჭოს სამანდატო კომისიის მოხსენებისათვის სიტყვას აძლევს დეპუტატ **მ. ა. ბურმისტენკოს.**

ამხ. **ბურმისტენკო** აქვეყნებს ეროვნებათა საბჭოს სამანდატო კომისიის დადგენილებას ეროვნებათა საბჭოს იმ დეპუტატების რწმუნებათა შემოწმების შედეგთა შესახებ, რომელნიც არჩეული არიან უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქებიდან.

„შეამოწმა რა ყველა საარჩევნო დოკუმენტი ცალ-ცალკე თვითეულ დეპუტატზე და უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქებიდან ეროვნებათა საბჭოს არჩევნების საოლქო საარჩევნო კომისიების მიერ წარმოდგენილი ყველა მასალა, ეროვნებათა საბჭოს სამანდატო კომისია აღნიშნავს:

1. ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატთა არჩევნები უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქების 12-ე საარჩევნო ოლქში ჩატარებულია სსრ კავშირის კონსტიტუციისა და „სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების დებულების" საფუძველზე და სრული შესაბამისობით.

2. არ არის არავითარი საფუძველი არჩევნების გაუქმებისათვის, აგრეთვე არავითარი საჩივარი და განცხადება იმის შესახებ, რომ რომელიმე საარჩევნო ოლქში დარღვეულ იქნა სსრ კავშირის კონსტიტუცია და არჩევნების დებულება უკრაინის სს რესპუბლიკის და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქებიდან ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატთა არჩევნების დროს.

მოხსენებულის საფუძველზე ეროვნებათა საბჭოს სამანდატო კომისია სცნობს ეროვნებათა საბჭოს ყველა იმ დეპუტატის რწმუნებათა სისწორეს, რომელნიც არჩეული არიან უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქებიდან და რომელთა სიაც გამოქვეყნებულია ვაზეთ „იზვესტიის" 1940 წლის 28 მარტის № 72-ში".

ეროვნებათა საბჭო დეპუტატ **ა. ს. გეკმანის** წინადადებით შემდეგს დადგენილებას იღებს სამანდატო კომისიის მოხსენების გამო:

„დამტკიცდეს სამანდატო კომისიის მოხსენება ეროვნებათა საბჭოს იმ დეპუტატების რწმუნებათა სწორად ცნობის შესახებ, რომელნიც არჩეული არიან სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატებად ეროვნებათა საბჭოში სსრ კავშირის უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქების 12-ე საარჩევნო ოლქში".

ეროვნებათა საბჭოს სახელით ამხ. **შვერნიკი,** ტაშის გრიალსა და ოვაციაში, მიესალმება ახალ ამხანაგებს—სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატებს, უკრაინისა და ბელორუსიის დასავლეთ ოლქების ხალხის რჩეულთ.

ამის შემდეგ ეროვნებათა საბჭო იწყებს სესიის დღის წესრიგის დადგენას.

ამხანაგი **შვერნიკი** აქვეყნებს ეროვნებათა საბჭოს მეექვსე სესიის განსაკუთრებით მნიშვნელოვან საკითხთა სიას.

დეპუტატი **მ. ი. იბრაიმოვი** წინადადებას იძლევა ეროვნებათა საბჭოს განსახილველად წარმოდგენილი საკითხები შეტანილ იქნას ეროვნებათა საბჭოს მეექვსე სესიის დღის წესრიგში.

ეროვნებათა საბჭო ერთხმად ამტკიცებს შემდეგს დღის წესრიგს:

1. მოხსენება მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ.

2. კარელიის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის გარდაქმნა მოკავშირე კარელია-ფინეთის საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკად.

შემოაქვს სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს.

3. სსრ კავშირის 1940 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის დამტკიცება და დამტკიცება ანგარიშისა სსრ კავშირის 1938 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესრულების შესახებ.

შემოაქვს სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს.

4. სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის იმ ბრძანებულებათა დამტკიცების შესახებ, რომლებიც მიღებულია სესიიდან სესიამდე გასულ პერიოდში და რომლებიც უნდა დამტკიცებულ იქნას სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მიერ.

დეპუტატ **ტ. ა. კონსტანტინოვის** წინადადებით ეროვნებათა საბჭოს გადაწყვეტილება: მოხსენება მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ და სესიის დღის წესრიგის მეორე საკითხი—კარელიის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის მოკავშირე კარელია-ფინეთის საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკად გარდაქმნის შესახებ მოსმენილ და განხილულ იქნას ორივე პალატის გაერთიანებულ სხდომაზე; მოხსენება სსრ კავშირის 1940 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესახებ მოსმენილ იქნას აგრეთვე ორივე პალატის გაერთიანებულ სხდომაზე; საბიუჯეტო კომისიათა თანამოხსენებანი, სახელმწიფო ბიუჯეტის განხილვა და გადაწყვეტილებათა მიღება მოხდეს პალატათა ცალ-ცალკე სხდომებზე; ასევე სესიის დღის წესრიგის მეოთხე საკითხი მოსმენილ და განხილულ იქნას პალატებში ცალ-ცალკე.

ამით დამთავრდა ეროვნებათა საბჭოს მეექვსე სესიის პირველი სხდომა.

საინფორმაციო ცნობა

კავშირის საბჭოს და ეროვნებათა საბჭოს 1940 წლის 29 მარტის გაერთიანებული სხდომის შესახებ

გუშინ, 29 მარტს, საღამოს 7 საათზე, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სხდომის დარბაზში, კრემლში, შედგა კავშირის საბჭოს და ეროვნებათა საბჭოს პირველი გაერთიანებული სხდომა.

თავმჯდომარეობს კავშირის საბჭოს თავმჯდომარე — დეპუტატი **ა. ა. ანდრეევი.**

სხდომის გახსნის წინ ამხანაგ **ა. ა. ანდრეევის** წინადადებით სსრ კავშირის უმაღლესმა საბჭომ ფეხზე ადგომით პატივი სცა წითელი არმიის იმ მებრძოლთა ხსოვნას, რომელნიც დაიღუპნენ თეთრ ფინელებთან ბრძოლებში და სიცოცხლე შესწირეს თავიანთი სამშობლოს უშიშროების უზრუნველყოფის საქმეს.

შემდეგ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭო იწყებს სესიის დღის წესრიგის პირველი პუნქტის განხილვას.

მოხსენება მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ გააკეთა სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარემ და საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარმა ამხანაგმა **ვ. მ. მოლოტოვმა,** რომელსაც ხანგრძლივი, მჭუხარე ოვაციით შეხვდნენ.

ამხ. მოლოტოვის მოხსენების დამთავრების შემდეგ დეპუტატ **მ. დ. ბაგიროვს** შეაქვს წინადადება: იმის გამო, რომ სსრ კავშირის მთავრობის საგარეო პოლიტიკა ამომწურავად ნათელი და თანმიმდევრობითია—კამათი სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარის და საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრის ამხ. მოლოტოვის მოხსენების გამო არ გაიხსნას. სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭო ერთხმად იღებს ამ წინადადებას.

შემდეგ დეპუტატ **ბაგიროვის** წინადადებით სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭო პალატების მიხედვით ცალ-ცალკე კენჭისყრით ერთხმად იღებს შემდეგ დადგენილებას:

„საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის უმაღლესი საბჭო, მოისმინა რა სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარისა და საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრის ამხ. **ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვის** მოხსენება მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ, **ადგენს:**

მოწონებულ იქნას მთავრობის საგარეო პოლიტიკა".

ამით მთავრდება კავშირის საბჭოს და ეროვნებათა საბჭოს პირველი გაერთიანებული სხდომა.

კავშირის საბჭოში

გუშინ, 29 მარტს, კრემლში გაიხსნა სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მეექვსე სესია. 14 საათისათვის სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სხდომების დარბაზი კრემლის დიდ სასახლეში კავშირის საბჭოს დეპუტატებით გაივსო. სესიას ესწრებიან დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები. საბჭოთა და უცხოეთის პრესის ლოჟები გავსებულია. ესწრება მრავალი სტუმარი — მოსკოვის ფაბრიკებისა და ქარხნების, დედაქალაქის ინტელიგენციის, მოსკოვის სამხედრო ოლქის ნაწილების წარმომადგენლები.

თავმჯდომარის მაგიდასთან გამოჩნდებიან კავშირის საბჭოს თავმჯდომარე დეპუტატი **ა. ა. ანდრეევი** და თავმჯდომარის მოადგილე — დეპუტატი **ტ. დ. ლისენკო,** ხოლო ლოჟებში — სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრები, მთავრობის წევრები სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს თავმჯდომარის ამხ. **ვ. მ. მოლოტოვის** მეთაურობით. მათ გამოჩენას მჭუხარე ოვაციით ხვდებიან.

სესიას ხსნის კავშირის საბჭოს თავმჯდომარე დეპუტატი **ანდრეევი.** იგი სიტყვას აძლევს დეპუტატ **ა. მ. ალემასოვს.**

დეპუტატი ალემასოვი აცხადებს, რომ უზბეკეთის სს რესპუბლიკის დეპუტატებმა წამოაყენეს კავშირის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილის მოვალეობისაგან სეგიზბაევის განთავისუფლების საკითხი იმის გამო, რომ ამჟამად იგი არ მუშაობს უზბეკეთის სს რესპუბლიკაში. კავშირის საბჭოს უხუცესთა საბჭოს სახელით დეპუტატ ალემასოვს შეაქვს წინადადება განთავისუფლებულ იქნას სეგიზბაევი კავშირის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილის მოვალეობისაგან და კავშირის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილედ არჩეულ იქნას დეპუტატი უსმან იუსუპოვი.

დეპუტატ ალემასოვის წინადადება მიღებულია ერთხმად. დეპუტატები ტაშით მიესალმებიან კავშირის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილეს დეპუტატ **უსმან იუსუპოვს,** რომელიც ადგილს იკავებს თავმჯდომარის მაგიდასთან.

შემდეგ მოხსენებით გამოდის კავშირის საბჭოს სამანდატო კომისიის თავმჯდომარე დეპუტატი **ა. ს. შჩერბაკოვი.** იგი აქვეყნებს იმ ახალი დეპუტატების რწმუნებათა შემოწმების შედეგებს, რომლებიც უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთი ოლქებიდან კავშირის საბჭოში არიან არჩეული.

— წარსულ, მეხუთე სესიაზე, — ამბობს ამხ. შჩერბაკოვი, — სსრ კავშირის უმაღლესმა საბჭომ დააკმაყოფილა დასავლეთ უკრაინისა და დასავლეთ ბელორუსიის სახალხო კრებების თხოვნა საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში დასავლეთ უკრაინისა და დასავლეთ ბელორუსიის შეყვანის შესახებ მათი შეერთების თაობაზე სსრ კავშირის სს რესპუბლიკასთან და ბელორუსიის სს რესპუბლიკასთან. აღსრულდა დასავლეთ უკრაინის და დასავლეთ ბელორუსიის მშრომელთა საუკუნეობრივი ოცნება თვისტომ ძმებთან—უკრაინელებთან და ბელორუსებთან შეერთების შესახებ. დასავლეთ უკრაინისა და დასავლეთ ბელორუსიის მშრომელებმა პოლონეთის ბატონყმობისა და მემამულეთა უღლისაგან განთავისუფლებულნი, შევიდნენ სსრ კავშირის ხალხთა ძმურ ოჯახში, გახდნენ მუშათა და გლეხთა სოციალისტური სახელმწიფოს სრულუფლებიანი მოქალაქენი.

1940 წლის 24 მარტს უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთი ოლქების ხალხებმა, სტალინური კონსტიტუციის საფუძველზე, პირველად აირჩიეს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს თავისი დეპუტატები.

ამხ. შჩერბაკოვი აცხადებს, რომ კავშირის საბჭოს სამანდატო კომისიამ შეამოწმა საოლქო საარჩევნო კომისიების მიერ კავშირის საბჭოს თვითეული ახალ დეპუტატზე წარმოდგენილი დოკუმენტები. სამანდატო კომისია აღნიშნავს, რომ კავშირის საბჭოს დეპუტატთა არჩევნები უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთი ოლქების 43-ე საარჩევნო ოლქში ჩატარებულია სსრ კავშირის კონსტიტუციისა და „სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების დებულების" საფუძველზე და შესაბამისად. არავითარი საბაბი არ არსებობს გავაუქმოთ არჩევნები რომელიმე ოლქში. აგრეთვე არ შეიძლება არსებობდეს საჩივრები და განცხადებანი, სულა საჩივრები და განცხადებანი, რომლებიც საეჭვოდ ხდიდნენ კავშირის საბჭოს დეპუტატთა არჩევნების საოლქო საარჩევნო კომისიების მიერ წარმოდგენილ მასალებს.

ამის შემდეგ ეროვნებათა საბჭო ერთხმად იღებს ამ წინადადებას.

შემდეგ დეპუტატ **ბაგიროვის** წინადადებით სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭო პალატების მიხედვით ცალ-ცალკე კენჭისყრით ერთხმად იღებს შემდეგ დადგენილებას:

„საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის უმაღლესი საბჭო, მოისმინა რა სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარისა და საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრის ამხ. **ვ. მ. მოლოტოვის** მოხსენება მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ, **ადგენს:**

მოწონებულ იქნას მთავრობის საგარეო პოლიტიკა".

ამით მთავრდება კავშირის საბჭოს და ეროვნებათა საბჭოს პირველი გაერთიანებული სხდომა.

კავშირის საბჭოში

გუშინ, 29 მარტს, კრემლში გაიხსნა სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მეექვსე სესია. 14 საათისათვის სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სხდომების დარბაზი კრემლის დიდ სასახლეში კავშირის საბჭოს დეპუტატებით გაივსო. სესიას ესწრებიან დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები. საბჭოთა და უცხოეთის პრესის ლოჟები გავსებულია. ესწრება მრავალი სტუმარი — მოსკოვის ფაბრიკებისა და ქარხნების, დედაქალაქის ინტელიგენციის, მოსკოვის სამხედრო ოლქის ნაწილების წარმომადგენლები.

თავმჯდომარის მაგიდასთან გამოჩნდებიან კავშირის საბჭოს თავმჯდომარე დეპუტატი **ა. ა. ანდრეევი** და თავმჯდომარის მოადგილე — დეპუტატი **ტ. დ. ლისენკო,** ხოლო ლოჟებში — სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრები, მთავრობის წევრები სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს თავმჯდომარის ამხ. **ვ. მ. მოლოტოვის** მეთაურობით. მათ გამოჩენას მჭუხარე ოვაციით ხვდებიან.

სესიას ხსნის კავშირის საბჭოს თავმჯდომარე დეპუტატი **ანდრეევი.** იგი სიტყვას აძლევს დეპუტატ **ა. მ. ალემასოვს.**

დეპუტატი ალემასოვი აცხადებს, რომ უზბეკეთის სს რესპუბლიკის დეპუტატებმა წამოაყენეს კავშირის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილის მოვალეობისაგან სეგიზბაევის განთავისუფლების საკითხი იმის გამო, რომ ამჟამად იგი არ მუშაობს უზბეკეთის სს რესპუბლიკაში. კავშირის საბჭოს უხუცესთა საბჭოს სახელით დეპუტატ ალემასოვს შეაქვს წინადადება განთავისუფლებულ იქნას სეგიზბაევი კავშირის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილის მოვალეობისაგან და კავშირის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილედ არჩეულ იქნას დეპუტატი უსმან იუსუპოვი.

დეპუტატ ალემასოვის წინადადება მიღებულია ერთხმად. დეპუტატები ტაშით მიესალმებიან კავშირის საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილეს დეპუტატ **უსმან იუსუპოვს,** რომელიც ადგილს იკავებს თავმჯდომარის მაგიდასთან.

შემდეგ მოხსენებით გამოდის კავშირის საბჭოს სამანდატო კომისიის თავმჯდომარე დეპუტატი **ა. ს. შჩერბაკოვი.** იგი აქვეყნებს იმ ახალი დეპუტატების რწმუნებათა შემოწმების შედეგებს, რომლებიც უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთ ოლქებიდან კავშირის საბჭოში არიან არჩეული.

— წარსულ, მეხუთე სესიაზე, — ამბობს ამხ. შჩერბაკოვი, — სსრ კავშირის უმაღლესმა საბჭომ დააკმაყოფილა დასავლეთ უკრაინისა და დასავლეთ ბელორუსიის სახალხო კრებების თხოვნა საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში დასავლეთ უკრაინისა და დასავლეთ ბელორუსიის შეყვანის შესახებ მათი შეერთების თაობაზე სსრ კავშირის სს რესპუბლიკასთან და ბელორუსიის სს რესპუბლიკასთან. აღსრულდა დასავლეთ უკრაინის და დასავლეთ ბელორუსიის მშრომელთა საუკუნეობრივი ოცნება თვისტომ ძმებთან—უკრაინელებთან და ბელორუსებთან შეერთების შესახებ. დასავლეთ უკრაინისა და დასავლეთ ბელორუსიის მშრომელებმა პოლონეთის ბატონყმობისა და მემამულეთა უღლისაგან განთავისუფლებულნი, შევიდნენ სსრ კავშირის ხალხთა ძმურ ოჯახში, გახდნენ მუშათა და გლეხთა სოციალისტური სახელმწიფოს სრულუფლებიანი მოქალაქენი.

1940 წლის 24 მარტს უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთი ოლქების ხალხებმა, სტალინური კონსტიტუციის საფუძველზე, პირველად აირჩიეს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს თავისი დეპუტატები.

ამხ. შჩერბაკოვი აცხადებს, რომ კავშირის საბჭოს სამანდატო კომისიამ შეამოწმა საოლქო საარჩევნო კომისიების მიერ კავშირის საბჭოს თვითეული ახალ დეპუტატზე წარმოდგენილი დოკუმენტები. სამანდატო კომისია აღნიშნავს, რომ კავშირის საბჭოს დეპუტატთა არჩევნები უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთი ოლქების 43-ე საარჩევნო ოლქში ჩატარებულია სსრ კავშირის კონსტიტუციისა და „სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების დებულების" საფუძველზე და შესაბამისად. არავითარი საბაბი არ არსებობს გავაუქმოთ არჩევნები რომელიმე ოლქში. აგრეთვე არ შეიძლება არსებობდეს საჩივრები და განცხადებანი, სულა საჩივრები და განცხადებანი, რომლებიც საეჭვოდ ხდიდნენ კავშირის საბჭოს დეპუტატთა არჩევნების საოლქო საარჩევნო კომისიების მიერ წარმოდგენილ მასალებს.

ამის შემდეგ ეროვნებათა საბჭო ერთხმად იღებს ამ წინადადებას.

შემდეგ დეპუტატ **ბაგიროვის** წინადადებით სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭო პალატების მიხედვით ცალ-ცალკე კენჭისყრით ერთხმად იღებს შემდეგ დადგენილებას:

„საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის უმაღლესი საბჭო, მოისმინა რა სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარისა და საგარეო საქმეთა სახალხო კომისრის ამხ. **ვიაჩესლავ მიხეილის-ძე მოლოტოვის** მოხსენება მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ, **ადგენს:**

მოწონებულ იქნას მთავრობის საგარეო პოლიტიკა".

ამით მთავრდება კავშირის საბჭოს და ეროვნებათა საბჭოს პირველი გაერთიანებული სხდომა.

ეროვნებათა საბჭოში

გუშინ, 29 მარტს, 16 საათზე გაიხსნა ეროვნებათა საბჭოს სხდომა. ესწრებიან დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები, საბჭოთა და უცხოეთის პრესის წარმომადგენლები, მრავალი სტუმარი.

თავმჯდომარის მაგიდასთან გამოჩნდებიან ეროვნებათა საბჭოს თავმჯდომარე, დეპუტატი **ნ. მ. შვერნიკი** და თავმჯდომარის მოადგილე — დეპუტატი **ჩ. ა. ასლანოვა,** ხოლო ლოჟებში—სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრები, მთავრობის წევრები სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს თავმჯდომარის ამხ. ვ. მ. მოლოტოვის მეთაურობით. დარბაზი მათ მჭუხარე ტაშით ეგებება.

სხდომის თავმჯდომარე, ეროვნებათა საბჭოს თავმჯდომარე, დეპუტატი შვერნიკი სესიას გახსნილად აცხადებს. წინადადებისათვის სიტყვა ეძლევა დეპუტატ **მ. ტ. იაკუბოვს.** უხუცესთა საბჭოს სახელით მას შეაქვს წინადადება — განთავისუფლებულ იქნას ეროვნებათა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილის მოვალეობისაგან დეპუტატი ლევიცკი, ბელორუსიის სს რესპუბლიკის გარეთ სამუშაოდ მისი გადასვლის გამო, და არჩეულ იქნას ეროვნებათა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილედ დეპუტატი მ. ვ. კულაგინი. სესია ერთხმად იღებს ამ წინადადებას. დეპუტატი **კულაგინი** იკავებს ადგილს თავმჯდომარის მაგიდასთან, მას ტაშით ხვდებიან.

ეროვნებათა საბჭოს სამანდატო კომისიის მოხსენებისათვის სიტყვა ეძლევა დეპუტატ **მ. ა. ბურმისტენკოს.** იგი აქვეყნებს ეროვნებათა საბჭოს იმ ახალი დეპუტატების რწმუნებათა შემოწმების შედეგებს, რომლებიც ეროვნებათა საბჭოს სამანდატო კომისიის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის შემადგენლობაში შეყვანისა და უკრაინის სს რესპუბლიკასთან და ბელორუსიის სს რესპუბლიკასთან მათი გაერთიანების შესახებ. დასავლეთი ოლქების მშრომელებმა განახორციელეს თავიანთი დიდი ხნის ოცნება თვისტომ ძმებთან გაერთიანების შესახებ. ახლა ისინი მსოფლიოში მუშათა და გლეხთა პირველი სოციალისტური სახელმწიფოს თანასწორუფლებიანი მოქალაქენი არიან.

დეპუტატი ბურმისტენკო შემდეგ იუწყება, რომ 1940 წლის 24 მარტს უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის დასავლეთი ოლქების მშრომელებმა მსოფლიოში ყველაზე დემოკრატიული კონსტიტუციის საფუძველზე აირჩიეს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატები. სამანდატო კომისიამ აღნიშნა, რომ ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატების არჩევნები უკრაინის სს რესპუბლიკისა და ბელორუსიის სს რესპუბლიკის 12-ე ოლქში ჩატარებულია სსრ კავშირის კონსტიტუციის და „სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დებულების" საფუძველზე და შესაბამისად. არავითარი საბაბი არ არსებობს გავაუქმოთ არჩევნები რომელიმე ოლქში. 12-ე საარჩევნო ოლქში არჩეულია ეროვნებათა საბჭოს 12 დეპუტატი. მათ შორის — 3 მუშა, 3 გლეხი და 6 ინტელიგენტი. არჩეულ დეპუტატთა შორის 11 მამაკაცია და 1 ქალი. 3 დეპუტატს აქვს უმაღლესი განათლება, 2 დეპუტატს —საშუალო და 7 დეპუტატს—დაბალი განათლება. დეპუტატებს შორის 4 არის საკ. კ. პ. (ბ) წევრი.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების დროს უკრაინისა და ბელორუსიის დასავლეთის ოლქების მშრომელებმა ცხადჰყვეს უსაზღვრო სიყვარული თავისი სოციალისტური სამშობლოსადმი, ლენინ-სტალინის დიადი პარტიისადმი. კომუნისტთა და უპარტიოთა ბლოკის კანდიდატებს ხმა მისცა 7.743.965 კაცმა—კენჭისყრის მონაწილე ამომრჩეველთა საერთო რიცხვის 98,07 პროცენტმა.

დეპუტატ **ა. ი. გეკმანს** შეაქვს წინადადება დამტკიცებულ იქნას სამანდატო კომისიის მოხსენება. სესია ამ წინადადებას ერთხმად იღებს.

სხდომის თავმჯდომარე, დეპუტატი შვერნიკი ეროვნებათა საბჭოს სახელით მიესალმება უკრაინისა და ბელორუსიის დასავლეთი ოლქების ხალხთა არჩეულებს—სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს ახალ დეპუტატებს. როცა უკრაინისა და ბელორუსიის დასავლეთი ოლქების დეპუტატები გამოჩნდებიან სხდომის დარბაზში, ყველა დეპუტატი, ერთი გრძნობით შეპყრობილი, მჭუხარე ოვაციას უმართავს მათ.

თავმჯდომარე, დეპუტატი შვერნიკი იუწყება, რომ სესიაზე განსახილველად შემოტანილია შემდეგი საკითხები:

1. მოხსენება მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ.

2. კარელიის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის გარდაქმნა მოკავშირე კარელია-ფინეთის საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკად.

3. სსრ კავშირის 1940 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის დამტკიცება და დამტკიცება ანგარიშისა სსრ კავშირის 1938 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესრულების შესახებ.

4. სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის იმ ბრძანებულებათა დამტკიცების შესახებ, რომლებიც მიღებულია სესიიდან სესიამდე გასულ პერიოდში და რომლებიც უნდა დამტკიცებულ იქნას სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მიერ.

დეპუტატ **ა. ს. ფირუზიანს** შეაქვს წინადადება კავშირის საბჭოს მეექვსე სესიის განსახილველად წარმოდგენილი საკითხები შეტანილ იქნას კავშირის საბჭოს სესიის დღის წესრიგში. ეს წინადადება მიღებულ იქნა ერთხმად.

დეპუტატ **ვ. გ. კუზნეცოვის** წინადადებით კავშირის საბჭომ გადაწყვიტა დღის წესრიგის პირველი და მეორე საკითხი განიხილოს კავშირის საბჭოსა და ეროვნებათა საბჭოს გაერთიანებულ სხდომაზე. გადაწყდა გაერთიანებულსავე სხდომაზე იქნას განხილული აგრეთვე მოხსენება სსრ კავშირის 1940 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესახებ და სსრ კავშირის 1938 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესრულების შესახებ.

კავშირის საბჭოსა და ეროვნებათა საბჭოს 29 მარტის გაერთიანებული სხდომა

29 მარტს, საღამოს, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს VI სესია განაგრძობდა თავის მუშაობას. შესდგა კავშირის საბჭოსა და ეროვნებათა საბჭოს გაერთიანებული სხდომა. სხდომის დაწყებამდე კარგა ხნით ადრე კრემლის დიდ სასახლეში უკვე შეიკრიბნენ დეპუტატები და სტუმრები.

19 საათია. სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სხდომის დარბაზში სტუმრების ადგილები მთლად დაკავებულია. აქ არიან: მოსკოვის საწარმოთა მრავალი სტახანოველი და დამკვრელი, ინტელიგენციის წარმომადგენლები, წითელი არმიის მებრძოლები და მეთაურები. ავსებულია დიპლომატიური კორპუსის ლოჟები. სხდომას დაესწრო საბჭოთა და უცხოეთის პრესის მრავალი კორესპონდენტი.

თავმჯდომარის მაგიდასთან მიდიან კავშირის საბჭოს თავმჯდომარე, დეპუტატი **ა. ა. ანდრეევი,** ეროვნებათა საბჭოს თავმჯდომარე, დეპუტატი — **ნ. მ. შვერნიკი,** კავშირის საბჭოსა და ეროვნებათა საბჭოს თავმჯდომარეთა მოადგილენი, დეპუტატები **ტ. დ. ლისენკო, უსმან იუსუფოვი, ჩ. ა. ასლანოვა** და **მ. ვ. კულაგინი.** ლოჟებში ადგილს იკავებენ ამხანაგები: **ი. ბ. სტალინი, ვ. მ. მოლოტოვი, კ. ე. ვოროშილოვი, ლ. მ. კაგანოვიჩი, მ. ი. კალინინი, ა. ი. მიქოიანი, ა. ა. ჟდანოვი, ნ. ს. ხრუშჩოვი, ლ. პ. ბერია, გ. მ. მალენკოვი, მ. ფ. შკირიატოვი, ნ. ა. ბულგანინი, ა. ი. ვოზნესენსკი, რ. ხ. ზემლიაჩკა, ნ. ა. ვოზნესენსკი, ა. ე. ბადაევი, ს. მ. ბუდიონი, ს. კ. ტიმოშენკო,** სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრები, სახალხო კომისრები.

დეპუტატები და სტუმრები მჭუხარე, აღტაცებული ოვაციით მიესალმებიან ხალხთა დიდ ბელადს ამხანაგ სტალინსა და მის თანამებრძოლთ. ყველანი ფეხზე დგებიან. დარბაზში რამდენიმე წუთს ისმის მხურვალე ტაშის ცემა. ყოველი კუთხიდან ისმის ძლევარი „გაშა". სსრ კავშირის ხალხთა ენებზე წარმოსთქვამენ მისალმებას ამხანაგი სტალინის პატივსაცემად.

სხდომის თავმჯდომარეს — კავშირის საბჭოს თავმჯდომარეს დეპუტატ **ა. ა. ანდრეევს** წინადადება შეაქვს პატივი სცეს წითელი არმიის იმ მებრძოლთა ხსოვნას, რომლებიც დაიღუპნენ თეთრფინელებთან ბრძოლაში თავიანთი სამშობლოს უშიშროების უზრუნველყოფის საქმისათვის.

დეპუტატები და სტუმრები ფეხზე დგებიან. მათი სახით მთელი ჩვენი ქვეყანა თავს იხრის იმ საბჭოთა პატრიოტების ნათელი ხსოვნის წინაშე, რომლებმაც უჭკნობი სახელი მოიხვეჭეს და რომლებმაც გმირული წითელი არმიის გამარჯვებათა ისტორიაში დაუვიწყარი ფურცლები ჩასწერეს.

დღის წესრიგშია მოხსენება მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ. სიტყვა ეძლევა სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარეს და საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარს ამხანაგ **ვ. მ. მოლოტოვს.**

ამხანაგ მოლოტოვის გამოჩენას ტრიბუნაზე ხანგრძლივი ოვაციით ხვდებიან. დამსწრენი ფეხზე ადგომით მიესალმებიან საბჭოთა მთავრობის მეთაურს და სსრ კავშირის საგარეო პოლიტიკის ხელმძღვანელს, ამხანაგ სტალინის ერთგულ თანამებრძოლს.

დამსწრენი განსაკუთრებული ყურადღებით ისმენენ საბჭოთა მთავრობის მოხსენებას იმაზე, თუ როგორ განუხრელად და თანმიმდევრობით ტარდება მშვიდობიანობის სტალინური პოლიტიკა, რაც მიმართულია ხალხთა შორის მეგობრობისა და საბჭოთა

ՀԱՅԿՈՄԿՈՂՄԻ Ա. Ա. ՄԻԿՈՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐԻ ՈՒՇԱԴՐՈՒԹՅԱՆ

Ա. Ա. Միկոյանի անվան գործարանի հանրակրթական դպրոցի 8-րդ դասարանի աշակերտ Ռուբեն Ալեքսանյանը ուշադրության է արժանացրել մեր խմբագրության ուշադրությունը այն հանգամանքի վրա, որ գործարանի ղեկավարությունը ոչ միայն չի հոգում աշակերտների կենցաղային պայմանների բարելավման մասին, այլև ոտնահարում է նրանց իրավունքները։

Ռուբենը գրում է, որ գործարանի ղեկավարությունը հրամայել է դպրոցի տնօրենին, որ աշակերտները ստիպված են ամեն օր աշխատել գործարանում։ Ռուբենը գրում է, որ աշակերտները ստիպված են աշխատել ոչ միայն դասերից հետո, այլև դասերի ժամանակ։ Ռուբենը գրում է, որ աշակերտները ստիպված են աշխատել նաև կիրակի օրերին։